

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Sestdiena, 1996. gada 13. janvāris

● Nr. 3 (6654)

Ziņas no rajona padomes

Finansu komitejas sēde

Šīs nedēļas sākumā notika rajona padomes finansu komitejas pirmā sēde 1996. gadā. Tajā izskatīja iespējamo finansējumu rajona tautsaimniecībai.

Līdz jaunā budžeta apstiprināšanai nekādus lielos plānus kalt nevar. Tāpēc komitejā sprieda par neatliekamākajiem darbiem. Viens no tādiem ir rajona kultūras nama jumta remonta pabeigšana. Šim nolūkam, kā arī kultūras nama elektroinstalācijas un santehniko darbu projektēšanai ir atļauts tērēt aptuveni 26 tūkstošus latu. Tas nozīmē, ka ar celtniecības organizācijām var slēgt līgumus par šādu summu.

Vēl finansu komitejas locekļi nolēma, ka līdzekļi iedalāmi arī ekspertīzes veikšanai divās rajona skolās. Avārijas stāvoklī atrodas Jersikas pamatskola un Ārdavas skola Pelēču pagastā.

Finansu komiteja devusi savu piekrišanu arī līgumu slēgšanai remontu veikšanai vairākās rajona medicīnas iestādēs. Remontam Līvānu slimnīcā varētu tikt atvēlēti desmit tūkstoši latu, Līvānu poliklīnikā — 1800 latu, bet Preiļu slimnīcā — 4000 latu.

Rajona padomes finansu komiteja izskatīja arī ideju par lokālā telefonu tīkla ierīkošanu visās rajona padomes iestādēs, kas atrodas Preiļos. Projekts paredz, ka divu gadu laikā var atgūt tos 7 — 8 tūkstošus latu, kas būs nepieciešami vienotā iekšējā telefonu tīkla ierīkošanai, jo Lattelekomam būs jāmaksā tikai par izeju ārpus šī tīkla.

Rajona padomes izpildinstitūcijām uzdots sarīkot konkursu, lai noskaidrotu, kam uzticēt projekta realizāciju.

Demisionējis Jersikas pagasta priekšsēdētājs

9. janvārī Jersikas pagasta padomes sēdē deputāti izskatīja pagasta padomes priekšsēdētāja Jāņa Kovaļevska lūgumu par viņa atbrīvošanu no amata. Deputāti nobalsoja par viņa atbrīvošanu.

Tajā pašā sēdē tika ievēlēts jauns pagasta dzīves vadītājs. Tā ir padomes deputāte, vēlēšanu apvienības «Zeme» pārstāve Maija Spūle. Kā pastāstīja pagasta priekšsēdētāja vietniece Maija Vaivode, pašlaik notiek lietu pārņemšana.

Atkritumi?

Tikai ne manā dārziņā!..

Necerēti aktīvi rajona iedzīvotāji iesaistījušies jautājuma apspriešanā par perspektīvo atkritumu izgāztuvju laukumu izpēti. Atgādināsim, ka pagājušā gada novembrī rajona padomes sēdē tika pieņemts lēmums par pētījumiem un praktiskās plānošanas darbiem vairākās vietās, kur, pēc iedzīvotāju aptaujas un pašvaldību vadītāju attieksmes noskaidrošanas, kā arī vides aizsardzības priekšnoteikumu izpētes, kādreiz varētu tikt ierīkotas atkritumu izgāztuves.

Pašlaik rajonā ir vairāk nekā divdesmit vietas, kur tiek vesti atkritumi. Vismaz septiņas no šīm vietām nekavējoties ir likvidējamas. Aprēķināts, ka visā rajonā gada laikā rodas aptuveni 10 tūkstoši tonnu atkritumu. Noskaidrots, ka potenciālais atkritumu daudzums Līvā-

nu zonā gada laikā var būt aptuveni 4 tūkstoši tonnu, Preiļu zonā — 5 tūkstoši tonnu, bet Aglonas zonā — nedaudz vairāk kā 1,5 tūkstoši tonnu gadā.

Uz atkritumu izgāztuvju iespējamo izvietojumu visasāk reaģējuši Aglonas zonas iedzīvotāji. Rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns ir saņēmis protesta vēstuli ar gandrīz divdesmit parakstiem no Rušonas pagasta Šantu iedzīvotājiem. Lūk, citāts.

«Šanti ir apdzīvots ciems ar deviņām lauku sētām un zemes īpašumiem ap tām. Te dzīvo 32 iedzīvotāji, to vidū arī bērni. Vasaras brīvdienas un atvaļinājumu te pavada zemes īpašnieku bērni un mazbērni. Izgāztuves ierīkošana «Šantos» neatbilst vides aizsardzības normām, tā nodarīs ļaunumu daudzu cilvēku veselībai». Situāciju komentē rajona padomes attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs Valērijs Stūris:

— Tas, ka šis jautājums iedzīvotājos ir izraisījis reakciju, vērtējams tikai pozitīvi, kaut arī konkrētajā gadījumā attieksme ir noliedzīga. Aglonas zonā patlaban ir vismaz septiņas izgāztuves. Protams, ka tas nav normāli, daba tiek piesārņota daudz nopietnāk, cilvēku veselībai tiek nodarīts daudz lielāks ļaunums nekā tas būs gadījumā, ja izveidos vienu civilizētu izgāztuvi.

Ir zināma informācija, ka Šantos, tas ir, vietā, kur perspektīvā iespējama izgāztuve, tāda tā izveidota jau tagad. Atkritumus uz karjeru tur ved jau labu laiku. Esot gadījies pat tā, ka tur bijuši nogādāti pat beigti liellopi.

Tāpat, kamēr auglis ir, kā saka, aizliegts, to var baudīt bez sirdsapziņas pārmetumiem... Tikko iet runa par oficiālu rīcību, rodas protesti.

Lai tur vai kā, bet agloniešiem tomēr būs jāatrod kompromiss.

Pašvaldību vadītāju seminārs

10. janvārī uz kārtējo mācību semināru bija pulcējušies rajona pašvaldību vadītāji un vēlēšanu komisiju priekšsēdētāji.

Pagastu priekšsēdētāji vispirms atbildēja uz rajona padomes sagatavoto anketu «1995. gads darbos, 1996. gads — mūsu domās», kur bija jāpastāsta par iespaidīgākajiem darbiem un pasākumiem, kas paveikti pašvaldībā pērnajā gadā, kā arī jānosauc dažas no svarīgākajām iecerēm šogad. Protams, rajona padome vēlējas zināt arī konkrētus priekšlikumus darba uzlabošanā sadarbībā starp rajonu un pašvaldībām.

Uz semināru bija ieradusies Latvijas republikas Centrālās vēlēšanu komisijas sekretāre Dz. Ceihnere. Viņa iepazīstināja visus ar komisijas 1995. gada 27. decembra rīkojumu Nr.120 «Par parakstu vākšanas organizēšanu».

Pamatojoties uz likumu «Par tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu un saskaņā ar Centrālās vēlēšanu komisijas 1995. gada 15. decembra lēmumu «Par apvienības «Tēvzemei un Brīvībai» iesniegto likumprojektu «Latvijas Republikas Pilsonības likums», pašvaldībām jānosaka parakstu vākšanas vietas, iekārtojot tās ar aprēķinu, lai uz 10 tūk-

stošiem vēlēšanu būtu vismaz viena vieta, kur vēlētaji var parakstīties.

Pašvaldību komisijām jau kopš 2. janvāra bija jāusāk darbs parakstu vākšanas organizēšanai, bet no 15. janvāra līdz 13. februārim noteiktajās vietās jānodrošina pati parakstīšanās. Ne vēlāk kā līdz 14. februārim uz rajona vēlēšanu komisiju jāaizgādā protokoli.

Preiļu projekts — reģionālplānošana Latgalei

Pašvaldību vadītāji iepazinās ar attīstības un plānošanas nodaļas informāciju par gaidāmajām aktualitātēm. Janvāra nogalē Preiļos notiks divu nedēļu seminārs un praktiskās nodarbības «Preiļu projekts — reģionālplānošana Latgalei», uz kuru tiek aicināti interesenti no visiem Latgales rajoniem.

Divu nedēļu laikā tiks nolasītas 35 obligātās lekcijas. Lektori: teritoriālplānotāja Ilze Andžāns no Ontario provinces Kanādā, rajona padomes konsultante no ASV Miera korpusa Džeina Dārlinga, vides aizsardzības un attīstības plānošanas ministrijas padomniece Aija Melluma, kā arī Andris Roze no Rīgas pilsētas attīstības departamenta.

Semināra klausītājiem no Latgales rajoniem ir vienas un tās pašas galvenās problēmas, kuras nepieciešams atrisināt reģionālajā plānošanā.

Vispirms nepieciešams atrast reģionālās sadarbības pamatu, iemācīties lietot reģiona vadības instrumentus. Latgales pašvaldībām ir ļoti dažādas intereses un arī dažādas starta pozīcijas, sociālās un ekonomiskās īpatnības. Pietrūkst reģi-

onālās labklājības indikatoru izlīdzināšanas likumdošanas un lēmumu pieņemšanas mehānisma.

Latgalei ir ierobežotas attīstības iespējas vai arī specifisku attīstības veidu un variantu trūkums, nacionālās un reģionālās īpatnības, provinces mazvērtības komplekss, liels bezdarbs. Toties ir arī īpatnēji dabas resursi, kultūrainavas.

Semināra dalībnieki darbosies vairākās modeļpētījumu teritorijās: Preiļu pilsētā un Preiļu pagastā risinās administratīvās reformas iespējas un modeļlēmumu, kā arī pilsētas attīstības plānošanu. Riebiņu pagastā — pārvaldes un lauksaimniecības attīstības un sadarbības iespējas. Aizkalnes pagastā — pagasta attīstības stratēģija. Aglonas pagastā — baznīcas un pagasta varas sadalījums, savstarpējās ietekmes.

Atvērto durvju dienas pagastos

Rajona padomes izpildinstitūciju darbinieki gatavojas doties uz atvērto durvju dienām pagastos. Tāds lēmums tika pieņemts tāpēc, ka padomes iestādes saņem daudz vēstuļu un telefonisku jautājumu, kuri liecina, ka pašvaldību iedzīvotāji ir slikti informēti par pēdējā laika aktualitātēm. Tiks sastādīts un paziņots grafiks, lai pagastu iedzīvotāji varētu laikus sagatavot jautājumus.

Tā būs tieša saikne ar iedzīvotājiem, kuru, izrādās, ir pazaudējuši vietējo padomju deputāti. Viens no galvenajiem viņu pienākumiem taču ir, kā saka, iet pie saviem vēlētajiem, iepazīstināt viņus ar jaunāko informāciju.

L.Kirillova

«Šo kartotēku rakstīšanā tiek ieguldīts milzīgs darbs, par kuru lasītāji pat nenojauš» — tā Līvānu bibliotēkas vadītāja Inta Vērđina.

Foto — J.Silickis

Materiālu par bibliotēkas darbu lasiet laikraksta 2. lappusē.

Garīgo vērtību krātuvē — pilsētas bibliotēkā Līvānos

◆ Pasaulē, kurā dzīvojam, ik brīdī mainās viss, un ik brīdī priekšplānā izvirzās jaunas vērtības, kuras pēc mirkļa jau kā vecmodīgas aiziet pagātnē, dodot vietu atkal jaunam dzīves modelim. Ikreiz šis pāmaiņas cilvēka dzīvē rada ne mazums jautājumu, atbildes uz kuriem nākas meklēt nepārtraukti. Tāpēc, kaut vai reizi mūžā, šajos meklējumos katrs no mums nonāk bibliotēkā, — vietā, kur paši cilvēki uzkrāj un glabā informāciju par visiem dzīves modeļiem dažādos laikos, ja vien viņiem pašiem neienāk prātā kāda laika vērtības bezatbildīgi iznīcināt.

Šāda garīgo vērtību krātuve jau no 1948. gada pastāv un dzīvo savu dzīvi arī tādā nelielā pilsētā kā Līvāni. Pašreizējā laikā pilsētas bibliotēkā esošās vērtības sargā, sistematizē un padara pieejamas lasītājiem, kā arī bibliotēkai raksturīgo kārtību uztur piecas dāmas — bibliotekāres Tatjana Lukina, Anna Afoņina, Taisija Fjodorova, Anna Kleina un bibliotēkas vadītāja Inta Vērdiņa, ar kuras palīdzību šajā krātuvē tad arī ielūkosimies.

Grāmatas, periodika un visu varošā nauda

Līvānu pilsētas bibliotēkā ir 52 902 grāmatas. Ar 1578 jauniem izdevumiem to klāsts papildinājies pagājušā gada nogalē. Katra jaunā grāmata ir vienā, lielākas divos eksemplāros. Starp tām — ļoti vērtīgi izdevumi, piemēram, Aizsilnieka «Latvijas tautsaimniecības vēsture», kas ietver visu informāciju par mūsu valsts tautsaimniecību no šī gadsimta sākuma līdz 1940. gadam.

Pašreiz trīs lielākie grāmatu iegādes finansējuma avoti ir rajona padome, kas šogad piešķīra aptuveni Ls 900, ap Ls 400 bibliotēka saņēma no pilsētas domes, kuras pienākumos pašreiz vēl neietilpst grāmatu iegādes finansēšana, tomēr tā bija pretimnā-

koša bibliotēkas lūgumam, un par to palīdzes. Agrāk grāmatu iegāde notika centralizēti caur Kultūras ministriju, bet šobrīd tā ir kļuvusi simboliska.

Grāmatas bibliotēkā nonāk arī dāvinājumu un nedaudz maksas pakalpojumu veidā. Agrāk dāvinājumi vairāk nāca no trimdas latviešiem, tagad šis avots ir izsīcis. Pirms vēlēšanām, savukārt, aktīvi dāvinātāji bija politiskās partijas — Zemnieku savienība, Tautas fronte, bet šāda labvēlība jau parādās tikai reizi trijos gados. Atsaucīgi grāmatu fonda papildinātāji ir paši pilsētas iedzīvotāji, piemēram, Ludmila Steļmaka, kura bibliotēkai dāvina ļoti labas grāmatas.

Diemžēl pilsētā nav arī daudz bagātu firmu, kas bibliotēku varētu atbalstīt finansāli, jo lūdzēju vienmēr ir vairāk kā palīdzētāju. Tāpēc arī preses izdevumus bibliotēkai vairāk kā 650 latu apmērā pasūtīja tā pati pilsētas dome. Dažādām lasītāju gaumēm šogad būs 40 dažādas avīzes un žurnāli latviešu un krievu valodā, jo bibliotēka ir vienīgā vieta Līvānos, kur periodiku var izlasīt, un cilvēki nepiedos, ja kaut kā nebūs.

Lasītāji

1446 ir bibliotēkā pierakstīti pastāvīgi lasītāji. Tad vēl ir aptuveni 200 tādi, kuri ierodas lasīt, kad viņiem tas nepieciešams. Lasītāju reālo skaitu ir grūti noteikt, jo bibliotēkā pierakstīts viens cilvēks, bet grāmatu lasa visa viņa ģimene. Agrāk tieši krievu lasītāju bija vairāk, bet pēdējos 2 gados ir ienācis maz grāmatu krievu valodā, tāpēc arī mazāk krievu lasītāju, bet bibliotēka noteikti šo nepilnību labos.

Lasītāji Līvānu bibliotēkai ir arī no Jersikas, Turkiem un Rožupes. Bet ar Zundānu bibliotēku ir šāda prakse: viņu bibliotekāre atbrauc uz Līvāniem reizi mēnesī, paņem grāmatas, kuru nav šai lauku bibliotēkai, citreiz arī pēc lasītāju vēlmēm, aizved, cilvēki izlasa, un tad viņa grāmatas atkal atved un apmaina.

Kopumā Līvānu bibliotēku apmeklē aptuveni 80, citreiz par 100 lasītāju dienā.

Ļoti aktīvi lasītāji ir, sākot no 16 gadiem, un studenti, sevišķi humanitāro, ekonomisko un juridisko specialitāšu. Otra aktīva grupa ir jaunieši — bezdarbnieki un pensionāri, no kuriem daži Līvānu bibliotēkā lasa jau no tās pirmsākumiem.

Ko lasa mūsu lasītāji?

Vienlaicīgi visi grib jaunās grāmatas. Katra mēneša pirmajā sestdienā bibliotēka rīko jauno grāmatu dienu, kad visas jauniešo grāmatas tiek izstādītas, un cilvēki pat pierakstās rindā uz kādu no tām. Daudz lasa bestsellerus, biznesa un sabiedriski politisko literatūru. Tāpēc arī bibliotekāres cenšas iegādāt savai bibliotēkai pilnīgi visu, kas šajā jomā jauns tiek izdots.

Pagaidām vēl maz lasa svešvalodās, lai gan šādas grāmatas arī ir bibliotēkā. Cilvēki vairāk pieprasa valodu pašmācības grāmatas, biznesa literatūru un par datortehniku, mazāk daiļliteratūru.

«Drošības nauda» vai — «kā bibliotēkai grāmatu saņemt atpakaļ?»

Tie lasītāji, kurus bibliotekāres nemil, ir grāmatu nozaudētāji un bojātāji. Ir sāpīgi, ja grāmata bibliotēkā ir tikai vienā eksemplārā, un, ja to nozaudē vai sabojā, tad runa jau nav vairs par naudu, bet par to, ka šādas grāmatas lasītājiem vairāk nebūs. Ko tas līdzi, ja par nozaudēto grāmatu šis cilvēks samaksā desmitkārtīgi.

No pagastu cilvēkiem, kas lasa Līvānu bibliotēkā, bibliotekāres ņem drošības naudu. Lasītājs iemaksā 2 latus, — kad viņš grāmatu izlasa, šo naudu saņem atpakaļ. Tādējādi ir vismaz kāda garantija, ka šis cilvēks nepazudīs, jo Līvānos, ja lasītājs grāmatu neatdod, bibliotekāres pēc tās aizies pie viņa uz mājām, bet uz laukiem aizbraukt nav reāli. Paši lasītāji to saprot un šādiem noteikumiem piekrīt.

Tehniskie jaun(ne)ievedumi

Laikā, kad bibliotēkas vairs nav iedomājamas bez datoriem un kopētājiem, praktiski vienīgais tehniskais nodrošinājums Līvā-

nu bibliotēkā ir pildspalva un papīrs. Bibliotēkas dāmas visus šo gadus citīgi raksta milzīgos kartotēku kalnus, jo datora informācijas ievadišanai nav. Bet, ja tā netiks saņemta pa atsevišķām tēmām un nozarēm, tad visa periodika būs tikai makulatūra, jo 20 gadu vecās avīzēs neatradīs neko. So darba pusi jau neviens neredz, kas lasītājs redz tikai to, cik ātri bibliotekāre kartotēkā atrod viņam interesējošu izdevumu.

Bibliotēkai nav, bet ir ļoti nepieciešams arī kopētājs, pagaidām, ja ievajagas ko izkopēt, jāskrien pāri Rīgas ielai uz firmu «Līvengoft».

Bibliotekāres pašas labo un iesien arī grāmatas, jo pēc tam, kad grāmatu ir izlasījuši kādi 200 cilvēki, var iedomāties, kā tā izskatās. Sūtīt grāmatas, lai tās labo un iesien profesionāļi, būtu ļoti dārgi, tāpēc atliek vien tas pats roku darbs.

Bibliotēka lasītāju ērtībām

Ja lasītāju interesē informācija, bibliotēkā regulāri ienāk «Preses Hronika», kur tiek reģistrētas visas katru mēnesi Latvijā iznākošās grāmatas un periodika pa atsevišķām tēmām. Tur ir informācija pat par speciālajiem izdevumiem, kas tirdzniecībā neparādās.

Cilvēki var iegriezties Līvānu bibliotēkā ar jebkuru jautājumu. Ja informācija nebūs sameklējama uz vietas, grāmatu var pasūtīt no jebkuras citas Latvijas bibliotēkas, protams, jāsedz pasta izdevumi.

Tie vecie un slimie cilvēki, kas paši nevar atnākt uz bibliotēku, var zvanīt un pasūtīt jebkuru grāmatu un bibliotekāres to piegādās viņiem mājās. Tas jau tika darīts pagājušajā gadā, arī šogad šī palīdzība turpināsies.

Arī visi tie pensionāri un bezdarbnieki, kas nevar atļauties abonēt preses izdevumus, var nākt uz bibliotēku un regulāri izlasīt visu periodiku, ko viņi vēlas. Vienīgais lūgums lasītājiem, — pret grāmatām izturieties saudzīgi!

Daina Kursiņa

Lauku aktualitātes

Izmaksā subsidijas linaudzētājiem

Valdība turpina maksāt pagājušā gada nogalē iekavētās subsidijas lauksaimniecības produkcijas ražotājiem.

Šoreiz naudu rajona lauksaimniecības departamentā saņēma linu audzētāji par pagājušajā gadā sarāžoto un piegādāto produkciju. Rajona lauksaimniecības departamenta galvenais agronomis Jānis Kivlenieks pastāstīja, ka linu audzētāji saņēms 10,7 tūkstošus latu.

Piensaimnieki apmeklē akciju sabiedrību «Preiļu siera»

Latvijas Piensaimnieku Centrālās savienības vadošie darbinieki apmeklēja akciju sabiedrību «Preiļu siera», kas ir Piensaimnieku savienības biedrs, un iepazīnās ar pašreizējo ekonomisko situāciju un problēmām, kas saistītas ar «Preiļu siera» kā bijušā valsts uzņēmuma pārtapšanu par akciju sabiedrību.

Piensaimnieku Centrālās savienības prezidents Aigars Kalvītis apmeklēja arī rajona padomi un runāja ar rajona attīstības plānošanas nodaļas darbiniekiem. «Novadniekam» par vizītes rezultātiem A. Kalvītis pastāstīja:

— Tiekoties ar «Preiļu siera» ģenerāldirektoru Jāzepu Šņepstu, mūs vispirms interesēja, ko uzņēmums sasniedzis laika posmā, kad pie tā vadības stūres ir jauns ģenerāldirektors. Mēs zinām, ka valsts uzņēmums pirms privatizācijas bija nolaists līdz kliņķim, un visus parādus, kas tam bija līdz tas pārtapa par akciju sabiedrību, valstij arī vajadzētu segt. Diemžēl tā nav noticis.

«Preiļu siera» starta pozīcijas, uzsākot saimniecisko tirgus ekonomiskās apstākļos, bija daudz sliktākas nekā citu novadu

piena pārstrādes uzņēmumiem. Tāpēc nav nekāda nejausība, ka piemēram, Vidzemē un citur Latvijā, piena pārstrādes uzņēmumu akciju kontrolpaketi jau sen ir nopirkuši piena ražotāji — zemnieki, un viņi diktē savus noteikumus uzņēmumam cenu politikā. Manā uztverē «Preiļu siera» arī šobrīd faktiski ir valsts uzņēmums, jo akciju kontrolpakete pieder valstij.

Sakarā ar iekavētajiem maksājumiem zemnieki par akciju iegādi, lai palielinātu sava kapitāla daļu, pat neinteresējas, jo viņiem nav brīvu līdzekļu par ko šīs akcijas nopirkt. Tās ir dārgas. Ja rajona piena ražotāji vēlas, Latvijas Piensaimnieku savienība varētu ierosināt valdībai pieņemt lēmumu šo valsts kapitāla daļu par velti nodot piena ražotājiem. Jo galu galā viņi ar savu naudu, ko no «Preiļu siera» nesāņēja mēnešiem ilgi, ir to subsidiējuši. Man ir priekšnojauta, ka jaunais Ministru prezidents Andris Šķēle, kurš pats ir strādājis Zemkopības ministrijā un zina lauku problēmas, šādam variantam piekrītu. Taču, kā jau teicu, piensaimnieki ar šādu vai citu priekšlikumu var griezties Zemkopības ministrijā vai valdībā tikai tad, ja priekšlikums nāks no pašiem zemniekiem. Savas idejas mēs neuzspiedīsim.

Latvijas Piensaimnieku savienība ir pārliecināta, ka perspektīvā zemnieki pienu produkciju ražos ne tikai vietējam tirgum, bet arī eksportam. Un šeit, kā to apliecina aizvadītais gads, «Preiļu siera» ir priekšrocības. Tas ražo kvalitatīvu produkciju — sieru un sviestu, kuru var pārdot Eiropas un citos tirgos.

Atjauno žurnālu «Piensaimnieks»

Piensaimnieku Centrālā savienība un šīs savienības biedri — piensaimnieki — nolēmuši atjaunot žurnāla

«Piensaimnieks» izdošanu.

Žurnāla redakcijas sastāvā ir arī «Preiļu siera» ģenerāldirektors Jāzeps Šņepsts. Pirmais žurnāla numurs iznāks martā. «Piensaimnieks» sniegs informāciju par jaunākajām atziņām piensaimniecībā Latvijā un ārvalstīs, tajā būs lasāmi zinātnieku ieteikumi lopu šķirnes ganāmpulka ražošanai, padomi ekonomiskai saimnieciskajai, informācija par valdības piešķirtajiem kredītiem, pārskati par Latvijas pienu produkcijas tirgu un cenām. Žurnāla pirmos numurs varēs iegādāties «Preiļu siera», zemnieku konsultāciju centros, bet vēlāk «Piensaimnieku» būs iespējams arī pasūtīt.

Paju biedru ārkārtas sapulce «Ausmā»

Paju sabiedrībā «Ausma» notika paju biedru ārkārtas kopsapulce, kurā paju sabiedrības vadītājs Pēteris Kočķers informēja par ekonomiskās situācijas krasu pasliktināšanos.

1990. gadā «Ausmā» no vienas govs ieguva vidēji 4100 kilogramus piens, tad 1995. gadā — tikai 2558. Liellopu dzīvsvāra pieaugumi 1990. gadā bija 697 grami dienā, bet pērn — tikai 231 grams. Tas pats arī cūkkopībā, kur cūku dzīvsvāra pieaugums no 296 gramiem samazinājies līdz 118 gramiem. Pie tam ļoti izplatījusies slimības sivēniem, kas rada lielus zaudējumus. Ja nekā nemainīsies arī šajā gadā, tad var prognozēt, ka saimniecisko gadu paju sabiedrība noslēgs ar 63 tūkstošus latu lielu minusu.

Vai šādā situācijā paju sabiedrībai jāpastāv arī turpmāk? Šādu jautājumu paju biedriem uzdeva P.Kočķers.

Tika minēti dažādi iemesli, kāpēc sarakusi produkcijas ražošana. Nevar sarūpēt pareizi sabalansētu lopbarību, nopirkt

mikroelementus utt. Taču viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc kādreiz slavenajā «Ausmā» tagad tik maz slauc piens, kāpēc tik slikti barojas lopi, pēc P.Kočķera domām, ir cilvēku attieksme pret darbu. Tieši cilvēku paviršība, nolaidība rada vismaz 30-40 procentus lielu ekonomisko zaudējumu.

Gandrīz visiem paju sabiedrībā strādājošajiem ir savas saimniecības, kuru sakopšanai tie neželē spēkus, bet paju sabiedrības fermās, darbnīcās un tīrumos strādā pavirši. Kaut vai tāds piemērs. Nesen fermā aizsala ūdens piegādes sistēma un lopi palika nedzirdīti. Tāpēc nav jābrīnās, ka piens izslaukumi ir zemi.

Paju biedru ārkārtas kopsapulcē piedalījās 70 procenti paju kapitāla daļu īpašnieki, bet sabiedrībā pavisam «skaitās» 500 paju biedri. Strādājošo skaits paju biedru ir aptuveni 220, bet reāli strādā tikai 80 cilvēki. Ja darba disciplīna un attieksme pret pienākumu veikšanu nemainīsies, tad paju sabiedrības ekonomiskais stāvoklis vēl tikai pasliktināsies.

Šajā sakarībā «Ausmas» paju biedru kopsapulce pieņēma radikālu lēmumu — par darba disciplīnas pārkāpumiem, kuru dēļ paju sabiedrībai radies ekonomiskie zaudējumi, paju biedri noslēgti un viņu pajas anulētas. Katru pārkāpumu atsevišķi izskatīs valdes sēdē un kopsapulcē, kura pieņems galīgo lēmumu. Šādas soda sankcijas turpmāk paredzētas paju sabiedrības statūtos.

Vai tas uzlabos paju biedru attieksmi pret darbu, radīs turpmākus laiks. Izšķirošo lēmumu — pastāvēt paju sabiedrībai «Ausma» vai arī likvidēties, paju biedri pieņems pārskata sapulcē, kas notiks martā.

Aina Iljina

PREIĻU PAGASTS

Materialus par Preiļu pagastu (3., 4. un 5. lpp.) sagatavoja Līvija Rancāne, fotogrāfe Jānis Silickis.

Skaitļi un fakti

Preiļu pagastā dzīvo 1092 cilvēki, 529 vīrieši, 563 sievietes. Pa vecuma grupām iedzīvotāji sadalās šādi: līdz 14 gadiem ir 105 vīrieši, 88 sievietes, no 15 līdz 59 gadiem — 326 vīrieši, no 15 līdz 54 gadiem — 240 sievietes. Vecāki par 60 gadiem ir 98 vīrieši. Vecākas par 55 gadiem — 235 sievietes.

Lielākā apdzīvotā vieta — Liču ciemats ar 311 iedzīvotājiem.

Pagasta iedzīvotāju 57 procenti ir latvieši, 42 procenti — krievi, viens procents baltkrievu, ukraiņu un citu tautību pārstāvju.

380 pagasta darbspējīgie iedzīvotāji ir bezdarbnieki, darba biržā reģistrējušies 62. Pagastā ir 59 vientuļie pensionāri, 55 invalīdi. Daudz bērnu ģimenes ar četriem bērniem — piecas, ar trijiem — trīspadmit.

Pagasta teritorijā ir deviņas kapsētas, viens kultūras nams, viena bibliotēka, vecticībnieku lūgšanu nams.

Preiļu pagasta platība aizņem 7926 ha, lauksaimnieciski izmantojamā zeme sastāda 5218,6 ha. Tajā skaitā aramzeme ir 3544 ha, mežs — 1844,2 ha. Pagastā nodibinātas 64 zemnieku saimniecības, 421 piemājas un palīgsaimniecības.

No viena pagasta gala līdz otram ir 12 km, izņemot tos kilometrus, ko aizņem Preiļi. Pagastam cauri tek trīs upes — Feimanka, Preiļupe, Dzilna.

Nodibinātas divas privātfirmas «Agate» un «Alan», zemnieku saimniecība «Olīts» nodarbojas ar koksnes pārstrādāšanu.

No vēsturiski nozīmīgākajiem objektiem pagastā minama Anspoku medību pils, Anspoku pilskalns, kā arī Plīvdu pilskalns. Plīvdu pilskalns jau gadsimta sākumā sāktas lauksaimnieciski izmantot. Arheoloģiskos izrakumos tajā atrastas nocietinājumu pēdas, darba rīki, rotaslietas, trauki, kas liecina, ka tālā senatnē uz tā atradies pils.

Visi esam kristieši

Moskvinas vecticībnieku baznīca, kas atrodas dažu kilometru attālumā no Preiļiem, Preiļu pagastā visos aizvadītajos gados ir bijis svarīgs un nozīmīgs garīgās dzīves centrs. Arī ateisma laikā, kad Preiļos jau bija nopostītas citu konfesiju baznīcas, atstājot katoļu baznīcu, uz Moskvinu ceļu meklēja tie ļaudis, kas sevi atzina par kristiešiem, kam bija vajadzīgs dvēseles miers un palīdzība dzīves grūtos brīžos.

Pašlaik vietējo vecticībnieku draudzi vada **Ioakims Boldaveško**, un pie sava garīgā tēva mierinājumu un padomu meklē vecticībnieki no tuvas un tālas apkārtnes.

Baznīcīpas dziļumā pustusā blāvi spīguļo lampiņas pie svēto portretiem — ikonām, centrā — bagātīgi kalumu mežģinēs ietērpta lustra, īsts mākslas darbs. Sarindotie koka soli pārklāti ar plānām spilventiņiem vai sedziņām, tos vecticībnieki izlieto klanoties, lai ar lūgšanām saliktām rokām nebūtu jāpieskaras pie grīdas.

Ar Ioakimu Boldaveško ir viegli sarunāties. Katru jautājumu viņš uzmin jau pusteikuma un var ilgi stāstīt par savas ticības, savas baznīcas atšķirību no citām.

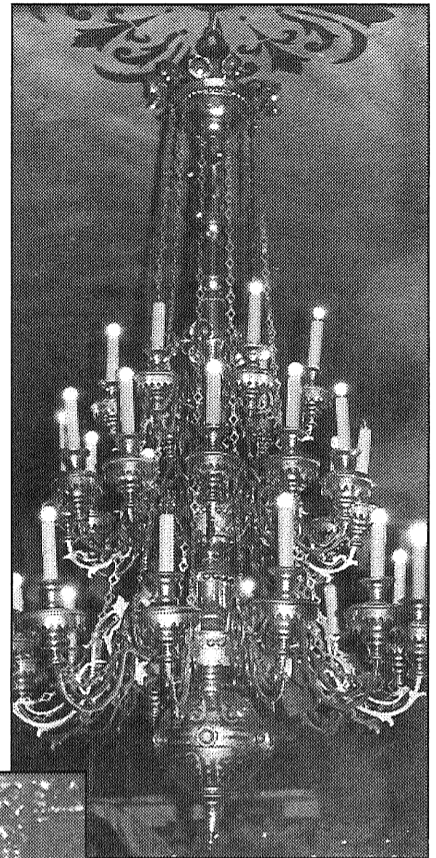
— Moskvinas vecticībnieku draudze ir sena. Baznīca uzbūvēta 1873. gadā. Kad Preiļos vecticībnieku baznīca tika nojaukta, draudze apvienojās ar Moskvinas draudzi. Tajā ir apmēram 500 cilvēku. Aizgājušie ateisma gadi ir atstājuši savas pēdas, un svētdienās uz Dievkalpojumiem ierodas samērā maz cilvēku. Lielai daļai vecāku ļaužu ir grūti pārvarēt attālumu no Preiļiem līdz Moskvinai. Tomēr lielajos svētkos — Lieldienās, Ziemassvētkos un citās īpaši svīnāmās dienās šeit ierodas ļoti daudz ticīgo. Šo vietu baznīcas celšanai sentēvi izvēlējās tādēļ, ka tajā laikā tā bija liela apdzīvota vieta ar vairākiem desmitiem māju.

Ioakims Boldaveško Moskvinas draudzi vada kopš 1991. gada, ir rīdzinieks. Uz Moskvinas kopienā atsūtīts to saturēt, stiprināt. Šī draudze ne tikai Latvijā, bet arī apkārtējās Baltijas valstīs starp lauku draudzēm slavēta ar saviem kvalitatīvajiem dziedājumiem un dziedājumiem. Tās ir septiņas sievietes, kas visas vaimanu, raudu dziesmas, kuras atšķirībā kaut vai no katoļu dziedājumiem, ir

ļoti sarežģītas, zina no galvas, dzied pēc atmiņas. Pelageja Hrupnova, Irina Ivanova ir galvenās vadītājas. Pa šiem gadiem apmācīti arī zēni un meitenes, kas varēs nomainīt vecos dziedātājus, no kurām jaunākajai ir 65 gadi, bet vecākajai — 85.

Moskvinas baznīca būvēta par godu Dievmātes bezvainīgajai ieņemšanai un Svētajam Nikolajam. Lielos svētkos šo svēto ikonas nes procesijas priekšgalā. Baznīcas dārgumi ir arī jau pieminētā lustra — pahikadils, kuras mūžs skaitāms jau otrajā gadsimtā, dižais zvans, par ko baznīcu, garīgā tēva vārdiem runājot, var apskaust. Brīnumainā kārtā zvans nav iznīcināts arī kara laikā, lai gan ticis nopēts un aizvests. Zvanam bija lemts atgriezties. Tā svars ir tuvu tonnai, atbilstoši dižēnajam augumam, arī skaņa ir spēcīga.

Baznīcas uzturēšanai vajadzīgi līdzekļi, tie krājas no ticīgo ļaužu ziedojumiem, no sveču pārdošanas, kuras šis ticības ļaudis pērk un ar dažādām lūgšanām, veltījumiem aizdedzina un noliek baznīcā. Ir arī lielāki ziedojumi. Baznīca no jauna apjūmta, nokrāsota. Līdzekļus šiem darbiem piešķirusi Preiļu uzņēmēji V. Petrovs un S. Serkovs.

Pahikadils.

nas, bet ir uztrauktas par citām negatīvām parādībām, kas skar cilvēkus, īpaši postu ietekmi atstājot uz jauniešu psihi. Tās ir dažādas sekas, no kurām par viskaitīgāko atzīts sātanisms.

Sarunas nobeigumā Ioakims Boldaveško stāstīja, kā viņš reiz ar katoļu garīdznieku Daugavpili līdz rīta gaismai pavadījuši sarunā, viens otru pārliecinādami par savas konfesijas patiesācību un uzticīgāku kalpošanu Dievam.

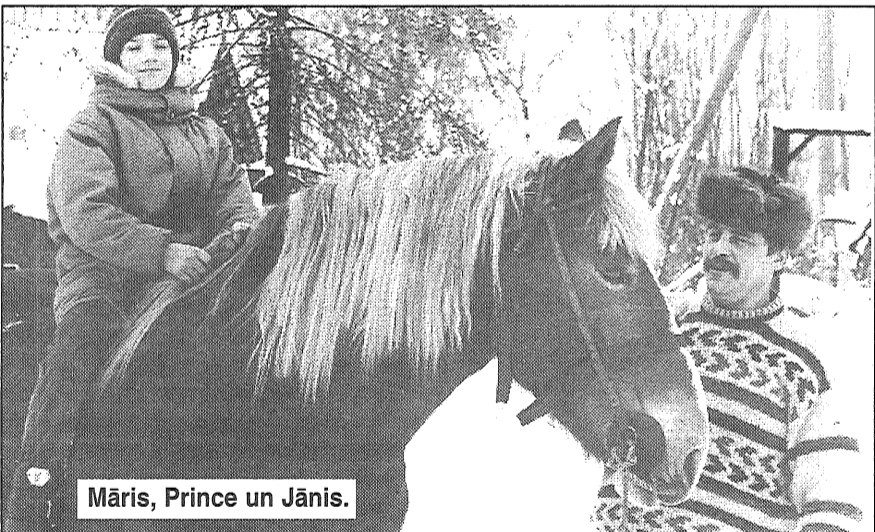
Beidzot snieguši viens otram roku, jo vienojušies, ka nav svari, pa kādu ceļu iet, galvenais ir pati ideja — mīlēt, kalpot un ticēt Dievam, vest pie tā ļaudis. Jo visi esam kristieši.

Ioakims Boldaveško.

Pašreizējā situācijā, kad brīvība un demokrātija bieži kļūst par visatļautību, dažādu konfesiju baznīcas nemeklē savstarpējas pretru-

Pauguros, kur dzīvo latviešu bajāri

Māris, Prince un Jānis.

Pauguru māju apkārtnē dus dziļā ziemas miera. Tik dziļā, ka, Aināram līdzīgi izbrienot pa likoču taciņām, viņa stāstītais liekas kā pasaka. Ainārs apstādina pie žilbinoši balta sniega laukuma un saka, — te ir viņa un daudzi citi ābeļdarzi un nākošie ogu dārzi.

Pie labākās gribas sniegā nevar ieraudzīt neko citu kā vienādā attālumā esošus pauguriņus, it kā sniega vilņus. Tie ir Aināra — Višķu lauksaimniecības tehnikuma absolventa, jaunā dārzkopja agronoma stādījumi. Te viņa aizgājušo vasaru darbs, te viņa nākotne un, iespējams, arī viņa tēva Jāņa Kručāna zemnieku saimniecības «Pauguri» viens no peļņas avotiem. Pa daļai iepuņināti arī bišu stropi. Ainārs pēc sentēvu tradīcijām Ziemassvētku naktī ir bijis pie stropiem bišu skatīties. Bites mierīgi un rāmi sanējušas, solot «...ja bitītes daiļi dzied, tad būs laba vasariņa». Pie siltumnīcas stūra tupuļo pāris sprīžu garš kadīķītis, — ne viņam auksti, nekā. Spītīgs un durstīgs kā mazs censonis. Tāpat kā šī zemnieku saimniecība un ļaudis, kas tajā dzīvo.

Bet dzīvo un saimnieko šeit Jānis Kručāns ar dzīvesbiedri Vandu un diviem dēliem — Aināru un sestklasnieku Māri. Mūsu tikšanās dienā neatliekamas padarīšanas no Pauguru

mājām ir aizvedušas pašu saimnieci Vandu, bet visi trīs vīrieši ir tik rosiņi un ātri, ka pat nevar izsekot, kurš ko nes, klāj un lej. Jau pēc dažām minūtēm galdā smaržo kafija, tēja, visi ir nosēdināti, un saimnieks, ieņēmis vietu galda galā, var sākt stāstījumu.

— Zemnieku saimniecība Pauguri izveidota 1992. gada pavasarī. Vispirms nolēmu nodarboties ar lopkopību, turēt govus, zirgus, ko biju iepircis. Ir 71 hektārs zemes, ieskaitot mežu. Pamazām uzbūvēju šķūņus, privatizēta un uz šejieni pārcelta ferma.

Saimniecība nozīmē darbu un atkal darbu. It kā nekas tevi nedzen pie darba, bet reizē esmu pats sev priekšnieks, pats zootehniķis, feldšeris, mehāniķis un reizē arī strādnieks. Fermā slaukšana ir mehanizēta, tāpat arī mēslu izvākšana, bet dabas apstākļi mēdz zemnieku koriģēt pa savam. Lielā aukstuma dēļ kūtmēsli sasalst un to izvešanā nevar izmantot traktora piekabi. Jājūdz ragavās zirgs.

Arī tad, ja daudz piekabes inventāra, ja ir traktors un kombains, automašīna, kā Jāņa Kručāna saimniecībā, bez zirga palīdzības neiztikt. Kaut arī kopumā no sākumā iecerētās zirgkopības viņš ir atteicies, zirgu lielāko daļu izpārdevis.

Ainārs rāda bumbieri 'Talsu skaistule', no kuras šoruden gaida ražu. Skaistule jau pērn bagātīgi ziedējusi un pirmo augli parādījusi.

Pauguriem ir paveicies gan ļoti enerģisku, strādīgu saimnieku, gan arī tīri ģeogrāfiskā ziņā, jo tie atrodas tuvu šosejai un Preiļiem, nav sarežģījumu piena nogādē līdz rūpniecībai. Pašlaik daļa gotiņu gaida, kad no aliņģiem aukstās februāra naktīs leks teliņi, tomēr ik dienas no Pauguru saimniecības piena savācējmašīnas aizved pa 200 litriem piena. Ar nopelnīto naudu saimnieks kārto rēķinus ar banku, un pašlaik ir priecīgs, ka aizdevums un procenti par pagājušo gadu sirdi nenospiež.

Saimniecību paredzēts paplašināt, vēl būvējama lielās tehnikas novietne, jo šoziem kombaina jūms ir vienīgi aukstās debesis. Ziema ir tāds laiks, kad var uz papīra uzmet un prātā iztēloties nākamos darbus, izmaksas. Bet Ainārs gaida to pavasari, kad ap mājām pa istam saziedēs viņa dēstītie dažādu šķirņu augļu kociņi un ogu krūmi.

— Patlaban tēva saimniecībā esmu palīgs, un, ja tā var izteikties, arī dārzkopības pārzinis, — saka Ainārs.

— Mani nākotnes nodomi ir izveidot kokaudzētavu, ko esmu sācis darīt. Rudenī nopirkts lērums augļu kociņu un ogulāju. Veidoju mātes augu lauku potcelmiem. Esmu nodibinājis daudzus kontaktus ar valsts kokaudzētāvam, dārzniecībām, dārzkopjiem

— kolekcionāriem, un Zinātņu akadēmijas Botānisko dārzu. Interese par augļu kociem man ir ļoti liela, bet patik audzēt arī puķes. Man pašam ir savāktas 50 gladiolu šķirnes un 10 dāliju šķirnes.

Ir ierīkota ļoti laba, ziemā apkurināma siltumnīca. Jau pagājušajā rudenī redzēju pirmo sava darba rezultātu. Pārdevu ābeļiņu, upeņu stādīņus, sevišķa pircēju piekrišana bija plūmiņu stādīņiem. Esmu pārliecināts, ka mana nozare būs rentabla.

Vēl par Aināru jāsaka, ka viņš nav mājās sēdētājs. Preiļu radio viņš vada raidījumu ciklu «Dārzkopība», jau tagad, ziemā, stāsta, kā nākamajā vasarā tikt pie labas gurķu, tomātu, kāpostu un citu dārzeņu ražas. Ir dienas, kad izbraucis no Pauguru mājām, viņš griež pa labi — uz Aglonu. Ainārs dzied Aglonas bazilikas kori.

Palūdzu visiem trim mājas vīriešiem uzburt savas klātneesošās sievas un mātes tēlu.

— Vanda ir reizē agronome, ekonomiste, grāmatvede, — saka Jānis. — Smagākos darbus izdarām mēs, bez tam visos sezonas darbos algojam strādniekus. Taču govju slaukšana galvenokārt ir sievas ziņa.

— Mamma man nozīmē ļoti daudz, — saka Ainārs. — Es gāju viņas pēdas, izvēlējos skolu, kurā kādreiz mācījās māte.

PREIĻU

Preiļu zeme un tās ļaudis

Preiļu pagasts un paši Preiļi daļai iedzīvotāju ir grūti dalāms jēdziens, rajona centra tuvums lielā mērā iespaido pagasta dzīvi. Pagastā nav savas skolas, jaunā paaudze mācās abās Preiļu vidusskolās. Līdz ar to maz arī vietējās inteligences. Kaut gan daudzi skolotāji šeit dzīvo, viņi paliek nomalūs no pagasta dzīves. Nav sava bērnu dārza, nav feldšeru punkta, nav pasta, maz ir veikalu. Visus šos pakalpojumus pagasta ļaudis saņem rajona centrā, jo pagasta iepatnība ir tāda, ka tas no trim pusēm — austrumu, dienvidu un rietumu — ietver Preiļus. Savukārt preiļiem tuvinais pagasts ir savdabīga atpūtas istaba. Ziemā sportiskākie Preiļu jaunieši un vecāki ļaudis, ģimenes ar bērniem sastopami Anspoku pakalniņos un stāvājās nogāzēs ar slēpēm un kamanīņām, pavasaros uz šejieni pēc vizuāli dodas skolas bērni, Ligo un Vasarsvētku priekšvakarā preiļi pa ceļu no Gailišu puses, no Anspoku puses, no Preiļiem pieguļošām pagasta plāvām un mežiem nes meijas, jāņuzāles.

Preiļu pagasta darbaspējīgo iedzīvotāju lielāka daļa strādāja Preiļos, mazinoties ražošanas apjomam, pagastā ļoti strauji palielinājās bezdarbs. Līču kultūras nams pašlaik kļuvis par aizvītotāju remontējamajam Preiļu kultūras namam. Un tie vecie preiļi, kas, ejot pa Raiņa bulvāri, poliklīnikas priekšā prot ieraudzīt četrstūri sastādītus kokus, kuri kādreiz ieskāva vecicībnieku baznīcu, un ielas malā saglabājušos tās vārtus, šodien arī bieži mēro ceļu uz lūgšanu namu Preiļu pagastā. Pat skolas bērni zina leģendu par Preiļu grāfu Borhu, kurš līdz medību pilij Anspokos licis ceļu nobērt ar sāli, lai vasarā uz turieni varētu aizbraukt kamanās. Sapņotāji vēl joprojām sapņo atrast slepeno pazemes eju no Preiļu pils līdz medību pilij.

Preiļu pagasta padomes priekšsēdētājam Zinaīdai Vilcānei varbūt nav jāsastopas ar daudzām tādām lietām, kas jākārto viņas amata brāļiem rajona attālākajās vietās. Kaut vai ceļu, satiksmes problēma. No visām pusēm cauri pagastam ved tālsatiksmes un piepilsētas autobusu maršruti. Ceļi, kas šķērso pagastu, ir tik lieli un svarīgi, ka par tiem partūpējas rajons. Tomēr, kā Preiļu pagasts dzīvo? Stāsta Preiļu pagasta priekšsēdētāja Zinaīda Vilcāne, kas šajā amatā ievēlta pirmo reizi.

Preiļu pagasta padomes darba uzmanības centrā ir iedzīvotāji, viņu vajadzības un ērtības. Savā darbā mēs, deputāti neesam aizmirsuši, ka esam vēlēti un mums jāstrādā tā, lai vēlētajiem būtu apmierināti ar mūsu darbu. Pagasta padomē darbojamies septiņi deputāti. Padomes sēdēs izskatāmo jautājumu klāsts ir ļoti plašs, visvairāk to ir par

zemes piešķiršanu, kompensāciju aprēķināšanu. Pērnā gada sākumā ļoti daudz jautājumu bija par sertifikātu kontu apvienošanu un pārdošanu. Bieži tiek risinātas lietas, kas saistītas ar sociālo sfēru. Visi padomes deputāti ir ar argstu pienākuma apziņu, patiešām aizstāv savu vēlētajū intereses. Sēdēs vislielākās domstarpības parasti rodas par sociālo pabalstu sadalīšanu. Nabadzīgu un bez darba palikušu cilvēku ir daudz, bet, lai visus pabalstītu, mums nepietiek naudas.

Pagasta budžetā pērn ieņēmumu daļā bija paredzēti 40 tūkstoši latu, no tiem — 24 tūkstoši latu kā dotācijas, bet pārējie ieņēmumi — kā zemes nodokļi, valsts nodevas. Taču zemes nodokļi, dotācijas no valsts nav saņemti paredzētajā apjomā. Apmēram četri tūkstoši ir budžeta deficīts. Izdevumu daļā astoņi tūkstoši latu iztērēti skolēnu uzturēšanai. Apmēram 80 bērni mācās abās Preiļu vidusskolās, bet daļa bērnu — Sutru un Saunas pagastu skolās. Pagasts 20 mazturīgu ģimeņu bērniem apmācāmajā skolā pusdienas, 17 bērniem iegādāta braukšanas biļete sabiedriskajā transportā.

Pagasta teritorijā kādreiz pastāvēja paju sabiedrība «Preiļupe», kas rajonā pati pirmā ķērās pie privatizācijas un likvidešanas. Sadaļot paju sabiedrības mantu, arī pagastam toreiz vajadzēja piešķirt savu daļu — traktoru un citu tehniku, kas ir ļoti nepieciešama. Pagastam tika vienīgi autobuss. Tagad par pagasta naudu nopirkts kombains un piekabes inventārs.

Daudzi atceras lielās fermas, kas šeit bija sabūvētas kolhozu laikos. Tās tika privatizētas, lopi steigšus izkauti, nauda saņemta, bet fermas atstātas novārtā. Daudzi no savām daļām tagad cenšas tikt vaļā. Varbūt savā laikā paju sabiedrībai, toreizējai pagasta vadībai vairāk vajadzēja padomāt, kas būs ar šiem cilvēkiem, kuri taču pašu ļaudis un kuri nespēs uzsākt saimniekošanu ar savu niecīgo daļu. Bija arī apsvēdīgāki, tālredzīgāki ļaudis. Mūsu pašu paju sabiedrības darbinieki A.Terentjevs un V.Savickis privatizēja mehānisko darbnīcu. Tā ir saglabāta, ierīkots desu cehs, maizes ceptuve, gateris.

Lielais lopu komplekss pašlaik daļēji ir nojaukts. Kādreiz bija uzradusies liela firma no Rīgas, kas to vēlējas nopirkt, izveidot lopbarības pārstrādes cehu, bet pašu cilvēki kopsapulcē nobalsoja pret, un tas tika izdalīts uz pajām. Tehnika tika sadalīta pa grupām, bet lielākoties palika pie tiem cilvēkiem, kas ar to strādāja. Tā bija diezgan veča, bieži lūst un praktiski tās liela daļa vairs nav lietojama. No bagātas kopsaimniecības privatizācijas rezultātā esam kļuvuši par viduvēju pagastu.

Pagastā ir 519 saimniecības ar vidējo pla-

Zinaīda Vilcāne

tību — 10 hektāri. Grūtības ir ar mantinieku zemi. Viņi to ir pieprasījuši, taču neizmanto un neļauj atdot arī citiem cilvēkiem. Domāju, ka padomes sēdē nolemšim, ka mantiniekiem, kuri zemi aizlaiž ar nezālēm un krūmiem, būs jāmaksā vairākkārt lielāks zemes nodoklis. Šie mantinieki domā, ka ar laiku būs izdevīgi pārdot zemi pilsētniekiem, jo esam piepilsētas pagasts.

Pagasta teritorijā atrodas trīs galvenie ciemati, kuri savā laikā izveidojušies kā saimniecību centri — Anspoki, Pupāji, Līči. Ir 60 mazākas apdzīvotas vietas. Divi pagasta iedzīvotāji pārsnieguši 90 gadu vecumu. Aloīzs Gavars šogad svinēs savu 93. dzimšanas dienu, Aloīzs Upenieks — 91. gadskārtu.

Atbilstoši iespējām pagasts palīdz bērnu gadījumos, piešķirot 40 latus. Arī piedzimstot bērnam, vecāki saņem 40 latu pabalstu. 50 procentu apmērā tiek apmaksāti izdevumi par ārstēšanu slimnīcā.

Jaungadā apmeklēju daudzus sava pagasta vientuļos, vecos cilvēkus, aprunājos ar viņiem. Daudzi izteica nožēlu, ka pagastā likvidēta pasta nodaļa, kas bija Pupājos. Arī tas noticis privatizācijas rezultātā, kad māja tika atdota saimniekam, kurš ātri atbrīvojās no pasta. Pašlaik meklējam telpas pasta nodaļas atjaunošanai. Zemās pirkspējas dēļ slēgts veikals Anspokos, tagad uz turieni izbrauc tikai autoveikals.

Pēdējos gados pagastā dzimuši pa deviņiem desmit bērniem gadā, miruši — trīsreiz vairāk. Reti svinētas kāzas.

Zinaīdas Vilcānes stāstījumu papildina Preiļu pagasta zemes komisijas priekšsēdētājs Jānis Znotiņš:

Jānis Znotiņš

— Pašlaik pagastā Zemesgrāmatā reģistrētas 78 saimniecības, ar šo rādītāju atrodas trešajā vietā rajonā. Lielākās saimniecības ir Jānim Kručanam, Lidijai Čistjakovai, Jānim Seilim. Sakarā ar nepilnībām zemes reformas likumā rodas daudz konflikt-situāciju ciemata teritorijā.

Likumā nav paredzēts, uz kuriem cilvēkus no ciemata pārvietot. Nevar būt tā, ka, kāpjot pāri sliekšnim, mājas saimnieks nonāk uz cita zemes, nerunājot ne par iespēju, ka arī šim cilvēkam ir vajadzīga zeme, uz kā audzēt iztikai vajadzīgo. Nepietiek ar 0,5 hektāriem, kas tiek piešķirti tajos gadījumos, kad lieta starp jauno un veco īpašnieku nonāk līdz tiesai.

Savu zemīti vēlas dabūt arī preiļi, un mums nākas risināt daudz sarežģītu jautājumu. Pagasta teritorijā daudz platību, kas aizaug ar usnēm. Zeme būtu jānodod tikai tiem, kas spēj pa istam saimniekot, pārējiem vajadzēja piespiedu kārtā piešķirt kompensāciju.

Valstī nav kārtīgas lauksaimniecības plānošanas. Ne tas, kuram ir zeme, ne tas, kuram tā jāatstāj, vai jāatkaro no cita, nezina, kas būs rīt dien, ko darīs ar šo zemi. Daudziem gribētājiem no Preiļiem nevaram piešķirt zemi, jo jāgaida reformas pirmās kārtas beigas.

Preiļu pagastā ir viena no labākajām rajona zemēm. Kolhozu laikos labi iekopta, iestrādāta labs zemes auglības pamats.

Preiļu pagasta zeme ir arī tā, kas uzņēma Preiļu pilsētas atkritumus. Te ierīkota norobežota izgāztuve.

Pagastam gandrīz nekad nav mežu, esošie nonākuši personīgā īpašumā.

Līčos dzied un dejo

Līču kultūras nama vadītāja Kristīne Dzene.

Ir jau pulkstens pieci novakarē. Gaišas uguns mirdz Līču kultūras namā. Zāles parketa slidenumu izmēģina puikas un meitenes, bet pati kultūras nama vadītāja Kristīne Dzene bažīgi palūkojas pulkstenī. Jau pirms laba laiciņa mašīna aizbraukusi uz Preiļiem pēc deju kolektīva vadītājas Aldas Kristapsones, jāsakas bērnu deju kolektīva mēģinājumam. Pie vienas braukšanas deju kolektīva vadītāja pulksteni sešos sāk strādāt ar pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvu.

Nekas cits neatliek, kā pārskirtīt aizgājušā gada kalendāru un atcerēties, ko Kristīne pa šo laiku darījusi. Otro gadu pēc kārtas sarīkots konkurss «Jaunais zemnieks, jaunā zemniece». Konkurss iecerēts arī šogad. Tam ir savs karogs — ar izšūtām ābolīņa lapām, sava himna — «Div' plaviņas es nopļāv», savas tradīcijas. Jaunie zemnieki rāda, kā prot

iejūt zirgu, pļaut vālu un citas lauku puīšiem zināmas lietas, meitenes šuj, ārda sienu, rāda, kā pazīst ārstniecības augus, klāj galdus. Arī to, cik iznesīgi ir dejas soli, cik atjautīgi. Aizpērn uzvarētāji saņēmuši jēriņu, pērn — labākie jaunie zemnieki Jānis un Irēna Ančevi — kazu. Pērn uz šo konkursu aicināti arī Sutru zemnieki, bet šogad Kristīnei iecerēts iesaistīt vēl citus pagastus. Reizē ar zemnieku konkursu notiek «Dziesma manai paaudzei».

Kultūras namā ciemos aicināti dažādi mākslinieki, gadu mija aizvādāta ar ballēm, tagad tiek gatavots pensionāru vakars. Pērn atjaunota folkloras ansambļa darbība, no jauna nodibināti bērnu un vidējās paaudzes deju kolektīvi. Paulīna Mūrmiece, Antoņina Gorenko, Zinaīda Vilcāne, Broņislava Sondore, Aija Kancāne dziesmas glabājušas arī tos gadus, kad ansamblis bija pajucis. Tagad viņas ir kā ansambļa kodols, bet klāt nākusi Cepļu ģimene, vīru balsis papildina Jānis Civkors, kultūras nama vadītāja Kristīne dziedāt ansambli ierunājusī arī savu māti Valentīnu Dzeni, Venerandu Buku. Ansambli vada Jānis Teilāns. Dziedātājas iecienījušas rotaļas, kādas tās bija senāk, — «Vanadziņ(i)s līdināja», «Līnu sēja», «Ļīpa kust», mācās arī jaunās dziesmas, kas sava skanīguma, savu sirsnīgo vārdu dēļ kļūst par istu tautas folkloru, kā tas ir ar dziesmu «Cik skaidra volūda».

Atjaunotais vidējās paaudzes deju kolektīvs sastāv no 16 dejotāju pāriem. Plaši pārstāvēta Sondoru dzimta, no kuras uz mēģinājumiem ierodas seši dejotāji. Dejo dzīvesbiedri Vija un Jānis Masāni, pati Kristīne un brālis Kaspars, dejotājs ar stāžu ir Iļmārs Ivdris no Preiļiem.

Pirmajā rindā no kreisās Edgars Putāns, Arnis Veigulis, Sandra Veigule, Aiga Laškova, Dace Znotiņa. Otrajā rindā Alda Kristapsons, Juris Laškovs, Aivars Kokorietis, Raitis Zeiliņš, Agris Vilcāns.

Beidzot kluba logos iespīd piebraucošās mašīnas star-mešu gaisma. Kolektīva vadītāja Alda Kristapsons un muzikālā pavadītāja Ilze Geida labi ilgi nokavējušās, jo Preiļu kupenās dzīli iestigusī mašīna. Var sākties mēģinājums. Vīrusi vienu otru mazo dejotāju ir nolikuši slimības gultā, bet atnākušie ir varen žirgti. Puīšu vairāk nekā meiteņu, laikam viņiem vairāk drosmes vakaros staigāt uz mēģinājumiem. Bet kamēr vēl nav ieskanējušās pirmās deju taktis, Preiļu pagasta jaunā audze satupst fotoobjektīva priekšā.

PAGASTS

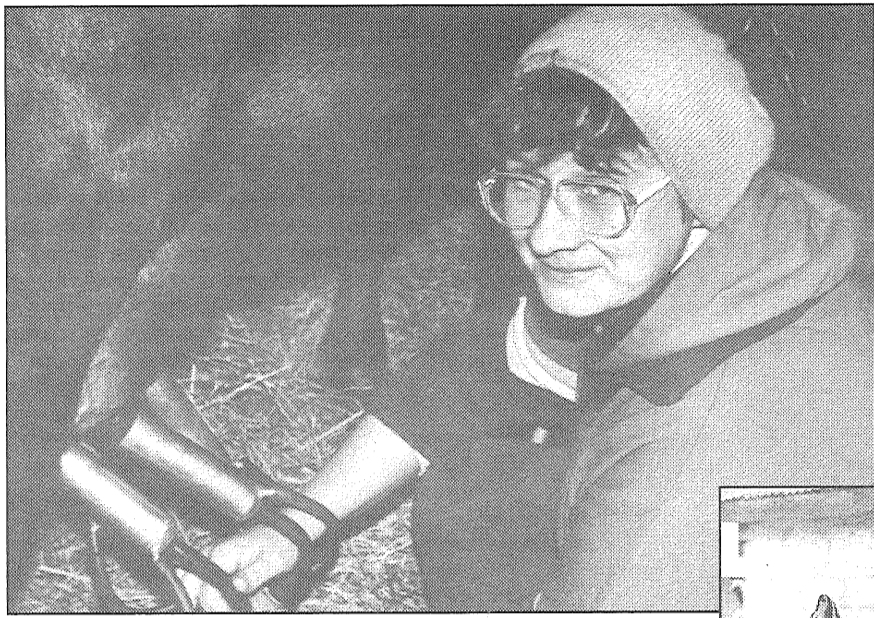
Plivdu fermas saimnieki

Vieni no Preiļu pagasta darbīgākajiem zemniekiem ir arī Skrīvļas — Silvija un Ilgonis. Pareizāk sakot, kopā ar dēliem Māri un Edgaru. Jo tie soļi un tecējumi, ko šādi pusaugu pušēļi paveic no skolas brīvajā laikā, kopā sastāda pavisam liela un stipra darba vīra darījumu. Skrīvļu ģimene kopā ar Silvijas brāli Andri Gorenko un māti Antoninu Gorenko un vēl citiem astoņiem saimniekiem savā laikā privatizēja Plivdu fermu. Toreiz te bija ar leikozī slimas govīs. Pārējie saimnieki steigās ātrāk savu daļu pārvērst naudā, bet Skrīvļas un Gorenko domāja par tālāku nākotni, par darbu. Iepirka veselus telņus, audzēja, un pašlaik Plivdu fermas vienu pusi atkal aizņem piena devējas. Ir pusdienu slaukšanas reize, un ar slaukšanas aparātu rokā rosās Silvija. Pa ārdurvīm no sala un darbīgas rosišanās ar sārtiem kā ābolīši vaigiem ievēlas abi dēļņi, bet Ilgonis stāsta par savu saimniecību.

— Pienu pārdodam Rēzeknes piena konservu rūpniecībai. Mums tā ir izdevīgāk. Daļa govju ir aizlaistas ciet, tāpēc piena ir mazāk un pēc slaukuma rūpnīcas mašina ierodas ik pārdienas. Pa divām dienām nododam 240 litrus. Ar norēķiniem nav nekādu raižu, naudu no kombināta saņemam regulāri, pēc vēlēšanās reizi vai divas reizes mēnesī. Pienis ir tikai augstākajā kvalitātē. Par litru pagājušajā mēnesī rūpnīca maksāja 13 santimus. Ziemas ienākumi sedz tos izdevumus, kas palielinās vasarā, kad jāgata-vo lopbarība. Lopbarību audzējam paši savos septiņpadsmit zemes hektāros — gan sienu, gan graudus.

Skrīvļu ģimenes māja ir Ličos, bet, lai būtu tuvāk fermai, viņi irē māju Anspokos.

Kā tas mēdz būt daudzās laucinieku ģimenēs, to locekļi ir absolvējuši dažādas lauksaimniecības skolas, ieguvuši profesijas, kas noder, organizējot darbu individuālajās saimniecībās. Īsts minikolhoziņš ir

Silvija Skrīvļa — viena no Preiļu pagasta zemniecēm.

arī šī saimniecība. Silvijai ir vetārstes specialitāte, pats Ilgonis ir mehāniķis, Andris — mehanizators, kas apsēj tīrumus, novāc labību. Sievamaite palīdz apkopt telņus.

Fermas otrajā galā ierīkota darbnīca, par kuru Ilgonis saka — vaļaspriekam. Tas viņam esot — mašīnu remontēšana, taisīšana. Tomēr aplūkojot šīs gadu gados sadunkātās un nodzītās večiņas, kas Ilgonim jāpārvērš par spožām skaistulēm, rodas šaubas, vai to par vaļasprieku var nosaukt. Te jāiegulda smags dzelžu daudzīšanas, locīšanas, krāsošanas, metināšanas un tamlīdzīgs darbs.

— Vai negribas mest ar roku šai saimniekošanai? Daudzi laucinieki lopkopību uzskata par neienesīgu nodarbošanos, — jautāja Ilgonim Skrīvļam.

— Jā, bija tāds laiks, kad sāku šaubīties

par savu izvēli. Tomēr tagad jūtu, ka sākam atsperties. Ko citu lauciniekiem iesākt, ja ne turēt pie lopiem? Ir jāpalielina govju skaits. Ja ir vismaz 25 slaukamas govīs, tad zemnieks var dzīvot. Arī es plānoju ganāmpulku palielināt, domāju, ka zemes tam pietiks. Taču uztrauc elektroenerģijas cenas celšana, zāju cenu pieaugums. Gala rezultātā tas sadārdzinās piena produkciju izmaksas.

Fermas priekšstelpās nelietota stāv piena dzesēšanas iekārta. Ilgonis uzskata, ka tā jā-

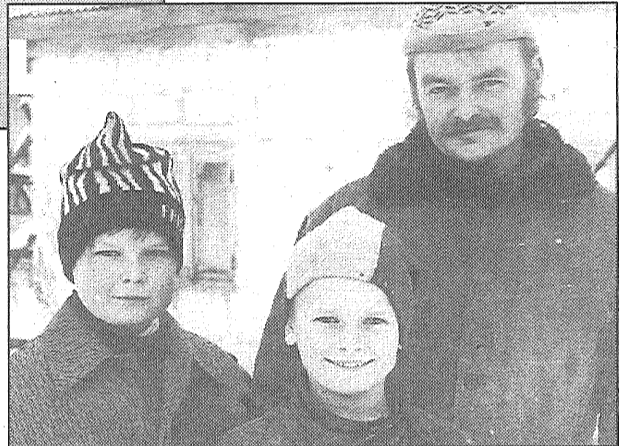
pārdod, jo ar visiem labajiem nākotnes nodomiem tomēr necer, ka kādreiz ferma būs tik liela, lai ar slaukumu piepildītu šo tvertni, kas paredzēta tonnai un divsimts litriem. Slaukumu Plivdu fermā dzesē ar auksto ūdeni.

— Kādreiz kolhozu govīs pa ganībām staigāja kā tādas dzelzceļa cisternas ar milzīgiem melniem skaitļiem uz sāniem. Vai jūs savas gotiņas sauciet vārdos? — jautāja Mārim un Edgaram.

— Jā, mums ir Mirdza, Brūne, Oga, Zemenē...

Puikām latviešu literatūrā tik bieži aprakstītās grūtās ganu dienas nav jāmācās no grāmatām. Šis darbs vasarā viņiem ir uzticēts pilnībā.

— Ganiem katrā otrā svētdiena, vai trešā,

Trīs istiem zemniekiem — Ilgonim, Mārim un Edgaram Skrīvļām neviena darbs nešķiet neuzveicams.

vai nu kā viņi vienotās pie derībām ar saimnieku, bija brīva. Vai jums ir brīvdiena?

— Jā, kad vecmamma mūs pažēlo, vai kad atnāk māsica...

Pārnācēji

Cik dažādi ir cilvēki, tik dažādi viņu likteņi. Cik dažādi viņu dzīves ceļi, tik dažādas atgriešanās. Te pat Preiļu pagastā ir mājas, no kurām savulaik latvju dēli, spēcīgi, droši un stalti ir devušies strēlnieku gaitās un te pat austrumu lielajā kaimiņvalstī iekārtas maintājējiem ir palīdzējuši sargāt viņu jaunnodibināto varu. Strēlnieku paaudze vēl nepaguvu novecot, kad lopu vagonos austrumu virzienā jau veda citus šī pagasta iemītniekus — jaunās, līdz Latvijai nonākušās varas upurus. Viņi pārnāca mājās kā cilvēku grausti, nomocīti, bez cerībām, ar izsūktiem spēkiem.

Bija, kas sprauda pie cepures sarkanu zvaigzni. Viņi atgriezās dažādi. Vai ar ordeņiem, vai zārkā. Bija tādi, kas svešumā auguši, glabāja sapni par tēvu zemi, atgriezās pašā spēku pilnbridē un arī diemžēl — tikai atdusēties sapņotās zemes kapsētā. Kā tas notika ar mākslinieku Aleksandru Karpovu. Bet ir arī spožas atgriešanās. Pēc emigrācijā pavadītajiem gadiem uz sava tēva zemes atgriezās Preiļu pagasta iedzīvotājs Vladislavs Bečs.

— Kad bēgļu nometnēs man vajadzēja izvēlēties, kur es dzīvošu, es teicu — vistuvāk Latvijai. Tā bija Anglija. Pirmos desmit gadus nemaz necentos apgūt angļu valodu, kam man tā vajadzīga, es taču drīz braukšu mājās. Uz Latviju! Latvija — tas bija sapnis un mērķis, tur palika mājas, tur palika vecāki, tuvinieki.

Kad Vladislavs Bečs pēc piecdesmit gadiem atkal ieradās savā māmiņā, viņa dēlu vairs lāgā nepazīna, uzskatīja par kādu citu...

Piecdesmit gadus garais svešatnes laiks nav pārrunājams vienā stundā, kad priekšā vēl citas tikšanās ar Preiļu pagasta ļaudīm, tas nav pārstāstams isā avīzes rakstiņā. Tās izjūtas un pārdzīvojumi, kas pavādīja pirmajos gados, kad vēl neatstāja cerība par «sabiedroto» palīdzību Latvijas neatkarības atgūšanā, vēlāk nomainīja gluži saprotamas rūpes par dzīves iekārtošanu, piemērošanas svešas valsts diktētajām prasībām.

— Mani iesauca leģionāros 1943. gadā, speciālā inženieru bataljonā, jo biju beidzis dzelzceļnieku skolu. Iznāca maz karot. Dažus mēnešus. Stipras pārsalšanas dēļ ar plaušu karsoni nonācu slimnīcā Kēnigsbergā. Vācieši neticēja slimībai, uzskatīja, ka simuleju. Pēc riktīgas spīdzināšanas, kad karsoni «ārsteja» liekot ledainās vannās, līdz pat kara beigām no slimnīcām āra netiku. Beidzās karš, pie mums ieradās latvieši — krievu armijas karavīri, kas aicināja atgriezties. Bija, kas noticēja viņu apsolītajai labajai dzīvei. Bet lielākā daļa zināja, ka «jūs gaida Tēvija» šajā gadījumā nozīmē «jūs gaida

Vladislavs Bečs ar dzīvesbiedri Džinu (no kreisās) un sievas māsu Mariju.

Sibirijā». Līdz mums bija nonākušas ziņas, kā izrikojās ar tiem latviešu leģionāriem, kas saņemti gūtā Kurzemē. Visi apšauti...

Vladislavs Bečs kopā ar brālēnu aizbrauca uz Angliju. Latviešu vīrus ņēma preti arī citas valstis, bet Bečs negribēja ne Austrāliju, ne Ameriku. Lai tuvāks ceļš līdz Latvijai. Ceļš iznāca daudz gadu desmitu garumā.

— Anglijā man palaimējās satikt vienu Krievijas židu, kam bija vajadzīgs inženieris. Sāku strādāt viņa mazajā uzņēmumā, garāžā. Uztaisīju lielu garāžu. Savā profesijā par dzelzceļa inženieri strādāt nevarēju, šajā darbā pieņēma tikai tos, kam bija Anglijas pavalstniecība. Tā kļuva par autoinženieri. Pēc vairākiem gadiem sāku saprast, ka vajadzīgas angļu valodas zināšanas, lai varētu ko vairāk saņemt. Mācījos vakarskolā, pēc tam pabeidzu inženieru fakultāti. Tad jau biju liels vīrs.

Anglijā bija apmeties tik daudz latviešu bijušo karavīru, ka par savas tautības zeltēnēm nebija ko saņemt. Vladislavs savai dzīvei par uzticamu līdzgaitnīkiem izvēlējās īru meiteni Džinu. Tik uzticamu, ka tagad, kad uzauzēta meita, skolojas mazmeita, Džinas kundze piekrita sekot vīram uz viņai tik svešo un nepazīstamo Latviju un apmeties šeit uz dzīvi. Gan ar vienu priekšnoteikumu, bet par to — nedaudz vēlāk. Tie latvju vīri, kas nevēlējās precēt ārzemnieces, arī tagad dzīvo vientuļi.

Piecdesmito gadu beigās Vladislavs Bečs izpēja Latvijas pasi un iedzīvotāju reģistrā skaitījās kā

latvietis. Līdz ar to par latvieti kļuva viņa dzīvesbiedre, arī saņēma Latvijas pasi. Bet, kad Beču ģimene ieradās Latvijā uz dzīvi, Džinas kundzes latviešu ārzemju pasi šeit ignorēja. Ne sevišķi īss un ne sevišķi patīkams ceļš bija līdz tam brīdim, kamēr Beča dzīvesbiedre vīra jaunuzceltajās mājās Preiļu pagastā kļuva par tikpat likumīgu saimnieci kā Vladislavs Bečs.

— Es teicu, vai tad viņa nav latviete, ja visus šos aizvadītos gadus, kad mēs, ārzemju latvieši, rīkojām dažādas atbalsta akcijas, pievērsām pasaules uzmanību notiekošajam Latvijā, gāja kopā ar mani un ar citiem zem Latvijas sarkanbaltā karoga, kad to vēl šeit nedrīkstēja pat pieminēt?

Meita un mazmeita, kas pašlaik palikušas Anglijā, jo mazmeitai jāpabeidz skola, atbilstoši tēva un vectēva tautībai arī ir latvietes. Viņas ir cimojušas šeit, stāvējušas zem sentēvu stādītiem bērziem, arī šajos Ziemassvētkos egļīte viņām mirdzēja tēva mājās. Nu jau visistākajās tēva mājās.

Angļu pavalstniecību un pasi Vladislavs Bečs meklēja tikai deviņdesmitajos gados, jo citādi nevarēja iekļūt Latvijā, kad tā stājās uz neatkarības ceļa. Tas bija kā izlūkbrauciens, tikšanās ar sen neredzētajiem tuviniekiem. Taču Beča kungs zināja, ka drīzumā pārnāks pavisam.

1992. gadā sākās mājas celtniecība uz tēvu zemes. Māja būvēta ar vērienu, pēc reta projekta, ar no Anglijas sūtītiem materiāliem, un par to gribas teikt — pils. Kas uz vispārējā Latvijas nabadzības

fona tāda patiešām arī ir. Bagātīgi iekārtota ar no Anglijas atvestām mēbelēm, sadzīves priekšmetiem, mirdzoša Ziemassvētku rotā tā Beču laulātājam pārim sniedz patīkamu mieru un atpūtu pēc ilgajiem darba gadiem. Pie mājas pushektāra platībā iestādīti dažādi augļi un dekoratīvie kokī. Te nu esam nonākuši līdz Džinas kundzes izvirzītajam priekšnoteikumam pirms pārcelšanās uz dzīvi Latvijā. Viņa nevēlējas, ka tiktu ņemts liels zemes gabals, ka šajos cienījamajos gados būtu jāķeras pie lauksaimniecības darbiem.

Kopā ar Beču ģimeni uz Latviju pārcēlusies Džinas māsa Marijas kundze, kuras vīrs ir miris un no tuvākajiem cilvēkiem visciešākā draudzība saista ar māsu. Mājas ikdienas darbi un sadzīves rūpes kārtā palīdz saimniecībā, kas tiek algota. Šajā saimītē priecējas par katru, kas prot runāt angļiski un tādējādi var kļūt abām kundzēm par sarunu biedru, viņi apmeklē katoļu baznīcu, tiekas ar pagasta pašvaldības pārstāvjiem, ja vajag, meklē ārsta palīdzību, dodas uz Preiļiem pie frizieriem, iepērkas veikalos. Apmierināti ar dzīvi. Vienīgais, ko Beča kungs vēlas no jaunās valdības, — vienreiz sakārtot banku lietas. Lai cilvēki varētu droši turēt savu naudu. Kopā ar sievas māsu salicis naudu, Beča kungs vēlējas pārbūvēt ceļu, kas ved no mājas līdz šosejai. Tapa projekts, bija sameklāti strādnieki, nauda no bankas Anglijā pārvesta uz «Banku Baltijā». Mājas jaunais piedevceļš tagad ir turpat, kur šīs bankas nauda. Kur vēl notiek tādi brīnumi, ka pazūd nevis ieguldītā, bet — pārvestā nauda? Blēdis blēža galā, saka Beča kungs.

Ne viss, ko todien taujāju Beča kungam un ko viņš atbildēja, šeit ir uzrakstīts. Viens no pēdējiem jautājumiem bija — vai viņu šeit nekas nenomāc, vai nav žēl tā, kas atstāts Anglijā — mājas, atmiņu, ieguldītā darba?

— Nē. Esmu ļoti priecīgs, ka šeit dzīvoju. Esmu iekārtojies tikpat labi kā Anglijā. Tādi paši dzīves apstākļi. Vienīgais, kas šeit labāk, es vairāk varu atļauties dzert šampanieti. Šeit tas ir lētāks.

Beča kungs smejas. Smaida arī viņa kundzīte un Marijas kundze. Pamazām viņas jau sāk saprast latviešu valodu un nojauš, par ko ir runa.

...Kur atdusas Lāčplēša ordeņa kavalieris Ignats Bečs, virsnieks, Latvijas atbrīvošanas cīņu dalībnieks, viens no Beču dzimtas drosmīgākajiem vīriem, kam Litavniekos šūpulis kārts 1890. gada februārī, šodien neviens nezina. Bet pa Vladislava Beča mājas logiem redzams pieminētais, kas ar rajona, pagasta pašvaldības līdzekļiem uzcelts viņa mājieta. Katru gadu Lāčplēša dienā šeit ierodas tie, kas glabā Ignata Beča arī kā robežsarga, arī kā Preiļu policijas priekšnieka piemiņu. Tā tas bija arī pērmrudens. Arī Ignats Bečs pieder pie pārnācējiem. Vismaz — piemiņā.

Nauda mīl, ja to skaita, bet reklāma palīdz naudu vairo

Tā ir sena patiesība, ka nauda mīl, ja to skaita. Un to vislabāk zina cilvēki, kuri saistīti ar sportu — treneri, sportisti un komandu pārstāvji, jo tieši sports tiek finansēts vēl knapāk nekā kultūra.

Jauno darba gadu dažādu sporta veidu pārstāvji sāka ar iedalītās budžeta naudas sadalīšanu. Tā nebūt nav vienkārša lieta, jo līdzekļu piešķirts maz. Un tomēr jāpateicas rajona padomei, ka janvārī sportisti saņēms 723 latu komandu nosūtīšanai uz sacensībām. Šī summa ir viena divpadsmitā daļa no iepriekšējā gadā iedalītās naudas.

Rajona sporta dzīves koordinatore Dz. Šmukste uzklauģēja dažādu sporta veidu pārstāvju priekšlikumus, iebildumus un prasības, budžeta naudas sadalē starp komandām un sporta veidiem: basketbolu, volejbolu, galda tenisu, futbolu, vieglatlētiķi. Bija jāņem vērā arī tas, ka janvārī sākas lauku sporta spēļu sacensības un komandu nosūtīšana uz tām prasa prāvus izdevumus. Jāparedz līdzekļi arī veterānu spartakiādei, kuras finālsacensības šovasar notiks Preiļos, līdzekļi vajadzīgi arī ūdensslēpošanas sporta klubam.

Sportu veidu pārstāvji vienojās, ka janvārī nauda tiks sadalīta līdzīgās daļās starp galvenajiem sporta veidiem un nodaļām. Proti: pa 140 latiem saņems basketbols, vieglatlētiķi, futbols. Tikpat daudz naudas tiks piešķirts lauku sporta spēļu sacensībām. 100 latu saņems volejbola komanda, 60 — galda tenisisti. Iespējams, arī februārī situācija būs tāda pati, jo vēl nebūs īstas skaidrības par rajona budžetu kopumā, tāpēc visas sfēras, arī sports, varbūt, saņems tikai vienu divpadsmito daļu no iepriekšējā gada finansējuma.

Saskaņā ar tāmēem rajona sporta dzīves koordinatore Dz. Šmukste lūdz rajona padomi iedalīt sporta finansēšanai 16 000 latu. Tā nav nekāda lielā summa, ja ņem vērā to, cik rajonā ir dažādu sporta veidu komandu, sportistu un treneru, kuri strādā ļoti uzņēmīgi un lielu daļu rajona cilvēku, jo īpaši jauniešus, piesaista aktīvām sporta nodarbinātībām. Ja deputāti piešķir šos līdzekļus, bet skaidrība šajā ziņā var būt tikai martā, tad nekādu problēmu, arī savstarpēju kviņiņu, par naudas sadali starp sportu veidu pārstāvjiem nebūs. Katra komanda saņems līdzekļus atbilstoši tāmēem un atskaitīsies par iztērēto naudu un sportiskajiem sasniegumiem. Jo jebkurā gadījumā līdzekļus drīkst un vajag tērēt tur, kur ir rezultāti. Ja līdzekļu būs mazāk, tāmes tiks «apcirptas».

Lai cik tas nebūtu dīvains, taču joprojām gan rajonā kopumā, gan abās mūsu pilsētās, sportistu un komandu finansēšanai, lai piedalītos valsts mēroga un arī starptautiskajās sacensībās (vairākas komandas un sportisti ar saviem rezultātiem arī šādu iespēju ir pelnījuši), līdzekļus prasa un saņem tikai no rajona budžeta. Arī šajā saņēmē smē, kad dalīja janvāra naudu, visiem bija skaidrs, ka, lai uz sacensībām aizbrauktu volejbolistes, vieglatlēti, lai sacensībās piedalītos minifutbola komanda un spēlētu basketbolisti, šīs naudas ir daudz par maz. Arvien dārgāki kļūst ceļa

izdevumi, sacensībās jāmaksā lielas dalības iemaksas. Tādā situācijā tomēr neiztikt bez sponsoriem vai sava personīgā maciņa. Jebkurā gadījumā pieaugušiem cilvēkiem, ja viņi strādā un vēlas sportot, ir jāreķinās ar to, ka savam vajaspriekam, veselībai ir jāatvēl arī paša personīgā līdzekļi. Īpaši tad, ja komanda nekādu augstus rezultātus vēl nav sasniegusi, bet spēlē tikai savam priekam un atpūtai.

Agrāk sportu atbalstīja arod biedrības, bet šobrīd cerības saistās ar privātuzņēmējiem. Jā, līdz šim daži veikalni vai firmu īpašnieki Preiļos un Līvānos sportistus ir nedaudz materiāli atbalstījuši, pārsvarā, iedodot naudu balvu iegādei sacensību uzvarētājiem. Un tomēr — dažas komandas, sportisti, kuri ir sasnieguši labus rezultātus un pārstāv rajonu un savu valsti dažādās sacensībās, ja firmas un uzņēmumi to vēlētos, varētu (uz saviem sporta krekliņiem) reklamēt šīs firmas gan Latvijā, gan pasaulē. Diemžēl pagaidām šādas sadarbības rajonā nav. Tikai viens piemērs. Aizvadītajā nedēļā «Cerības» sporta zālē spēlēja divas basketbola komandas — vietēja un viesi no Česīm. Česinieku sporta krekliņi bija izrotāti ar sponsora firmu reklāmu, bet uz mājinieku sporta tērpiem joprojām ir daudz brīvas vietas, kur rakstīt uzņēmumu un firmu nosaukumus... Un tā ir ne tikai basketbola komandai vien.

Klāt lauku sporta spēles. Un nav nekāds noslēpums, ka viens otrs Preiļu sportists finālsacensību parādē atkal izies ar tādām krosa korpēm kājās, no kurām ārā lien kāju pirksti, un ar leņpiņiem galvu stāvēs līdzās komandām, kurām sacensībās ir gan parādes tērpi, gan «darba» drēbes. Vai mums nav daudzo benzīna, degvielas, alkohola tirgotāju, kokmateriālu eksportētāju, veikalnieku, banķieru un naudu kungu un dāmu, kuri varētu palīdzēt rajona sportistiem nest sava rajona un Latgales novada prestižu plašā sabiedrībā? Nemaz tik liela nauda nav vajadzīga, lai godam ietērtu savus finālsacensību dalībniekus lauku sporta spēļu svinīgajai parādei. Gribs ticēt, ka kāds no uzņēmējiem tomēr piezvanīs rajona sporta dzīves koordinatorei Dzintrai Šmukstei un teiks: «Vienosimies — mūsu nauda komandas tērpiem, jūsu garantija manas firmas reklāmai...» Tā taču visur pasaulē notiek.

Lai arī iepriekš aprakstītā budžeta naudas sadale starp atsevišķu sporta veidu nodaļām ritēja nervozā gaisotnē, sportisti negrasās mazāk spēlēt, trenēties. Arī tad, ja, braucot uz sacensībām, sava sviestmaize nebūs jāņem līdzī. Jau janvārī uz sacensībām dosies vieglatlēti, volejbolisti, uz lauku sporta spēļu sacensībām brauks šahisti un novusa komanda. Man tā šķiet, ka vismaz kaimiņu rajonu sporta vadītājiem preliešu rezultāti tiks «nodrebēt» arī šogad, kā tas bija pērn Latgales novada sporta spēlēs Rēzeknē.

Droši vien, par savām problēmām un iecerēm sportisti runās arī 26. janvārī, kad notiks rajona sportistu balles. Šis atpūtas pasākums pārceļts uz mēneša nogali sakārā ar piesātināto sacensību kalendāru.

Aina Iljina

Jauno matemātiķu konkurss

Veiksmīgu Jauno gadu visiē konkursu dalībniekiem, atbalstītājiem un līdzjutējiem!

Iepriekšējā — 2. kārtā, labākos risinājumus mēs saņēmam no šādiem skolēniem:

1. vieta: L.Pulam un S.Martuzānei (Pušmucovas psk.);

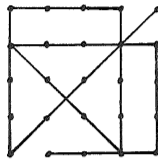
2. vieta: E.Rekelim (Istras vsk.);

3. vieta: I.Zvaričai, E.Manuhinam (Ciblas vsk.), M.Spriņģei (Rudzātu vsk.), J.Vjateram, N.Semjonovam, A.Kaļčukam, G.Jukšam, V.Novakam (Daugavpils 1. vsk.);

Atzinība: E.Rudovičam, V.Lelim, O.Solostejai, A.Kadanovskai (Vitolu psk.), S.Šakurovai, T.Tomčīnai, A.Kunčinskim, K.Komarčukai (Istras vsk.), D.Krupenko (Nirzas psk.).

Lūk, norādes par 2. kārtas uzdevumu atrisinājumiem:

1.

2.

Piemēram,

$M = 1; O = 9; C = 3; N = 8.$

$(199 + 199 = 398)$

3. Pavisam iespējamas 27 dažādas 3 ciparu kombinācijas. Pietiek nospiegt pogas 29 reizes šādā secībā:

11123222133313121223113233211, lai virknē parādītos visas šīs iespējamās kombinācijas un līdz ar to iekļūšana pili būtu garantēta. Acimredzami tas ir arī nepieciešamais darbību skaits.

4. Pieņemsim, ka apkārt riņķim ir uzrakstīti skaitļi $a_1; a_2; \dots; a_{10}$. Apskatīsim summas $S_1 = a_1 + a_2 + a_3; S_2 = a_2 + a_3 + a_4; \dots; S_9 = a_9 + a_{10} + a_1;$
 $S_{10} = a_{10} + a_1 + a_2.$

Tad $S_1 + S_2 + \dots + S_9 + S_{10} = 3a_1 + 3a_2 + \dots + 3a_{10} = 3(a_1 + a_2 + \dots + a_{10}) = 3 \times 55 = 165$

Tātad, $S_1 + S_2 + \dots + S_{10} = 165$. Ja katra summa S_1, \dots, S_{10} būtu ne lielāka par 16, tad $S_1 + \dots + S_{10} \leq 160 < 165$.

Līdz ar to esam pierādījuši, ka apkārt riņķim varēs atrast trīs blakus esošus skaitļus, kuru summa ir lielāka par 16.

5. 1) Atbilstošos vietu pārus abās rindās, kur zīmes jau sakrīt, neapskatām.

2) Paliek x slīktās vietas, kur atbilstošo vietu pāriem zīmes ir pretējas.

2.1. Ja $x \geq 11$, ņemsim pēc kārtas pa 11 slīktu vietu pāriem un mainīsim zīmes uz pretējo; tās kļūs par labajām vietām.

2.2. Ja $x = 10$, tad ar vienu gājienu ņemsim 5 slīktās vietas un 6 labās. Pārveidojot zīmes, slīktās vietas kļūs par labajām un labās par slīktajām.

Tālāk ņemsim 6 iegūtās slīktās vietas un 5 «vecās» slīktās vietas un ar nākošo gājienu tās pārveidosim par labajām.

2.3. Līdzīgi rīkosimies, ja $1 \leq x \leq 9$.

Nākošajā kārtā atkal tiek aicināti piedalīties visi «vecie risinātāji», kā arī tiek aicināti atkal jauni dalībnieki. Vienīgais ierobežojums — šis konkurss ir paredzēts skolēniem, kuri mājās ne augstākā klasē kā septītā.

3. kārtas uzdevumi

1. Ziemeļblāzmu zemē ir 15 ciemi un no katra ciema ir ceļš uz pieciem citiem ciemiem. (Ja ir ceļš no ciema A uz ciemu B, un ja ir ceļš no B uz A, tad tas ir viens ceļš starp ciemiem A un B un nevis divi dažādi ceļi; pie tam šis ceļš nesazarojas.) Cik ceļu ir Ziemeļblāzmu zemē?

2. Izvietot plaknē 11 vienādu kvadrātus, kuri nepārklājas, tā, lai izpildītos sekojošs nosacījums: lai kā arī mēs nenokrāsotu šos kvadrātus trijās krāsās (katru kvadrātu vienā krāsā), noteikti varēs atrast divus kvadrātus, kuri būs tādā pašā krāsā un kuriem būs kopīgs kontūras nogrieznis.

3. Ziemassvētku priekšvakarā tika nozagti pipari, kuri bija paredzēti piparkūku cepšanai. Vislielākās aizdomas krita uz pavāru. Tiesā pavārs pateica tikai vienu teikumu: «Es zinu, kas nozaga piparus!»

Ir zināms, ka tie, kas zog piparus, vienmēr melo. Vai pavārs ir vainīgs vai nevainīgs?

4. Kādas valsts parlamentā ir 100 deputātu. Katrs deputāts ir vai nu godīgs vai uzpirkts. Ir zināms, ka vismaz viens deputāts ir godīgs un, ka jebkurā deputātu pāri vismaz viens deputāts ir uzpirkts. Cik godīgo deputātu ir parlamentā?

5. Salatētis dāvanas ir sasaiņojis kastītēs, kuru izmēri ir 10 cm x 5 cm x 15 cm. Vai viņš ar šīm dāvanām var piepildīt lielo kasti, kuras izmēri ir 125 cm x 1996 cm x 96 cm, tā, lai nekas «neiznāktu ārā» un lai nepaliktu tukšas vietas?

Pat ja ir izrēķināts tikai viens uzdevums, sūti atbildes uz adresi:
«Jauno matemātiķu konkurss», Daugavpils ielā 34, Preiļos, LV 5301.
Darbu iesūtīšanas termiņš — 31. janvāris.
Labu veiksmi!

▼ Mūzikas jaunumi

♦ **Laima Vaikule, kas presē jau nodēvēta par latviešu šarmanto dzelzs lēdiju, ar panākumiem koncertējot visdažādākajās pasaules valstīs, atlicinājusi laiku, lai ierakstītu savu pirmo programmu latviešu valodā kompaktdiska un audiokasetes formātā «Viss nāk un aiziet...».**

Nav nejaušība, ka albums «Viss nāk un aiziet...» kļāvās janvāra vidū, jo tā kā janvāris ir Raimonda Paula jubilejas mēnesis, tad «Viss nāk un aiziet...» ir Laimas velte Maestro jubilejā. Programmā iekļautas 10 kompozīcijas, no kurām «Balta saule»,

«Laternu stundā», «Viss nāk un aiziet» un «Ances romances» ir pazīstamo un mīlo dziesmu aranžējumi, bet pārējās ir jaunās Raimonda Paula dziesmas ar Guntara Rača vārdiem.

Interesanti, ka albuma ierakstā piedalījušies vairāk kā 30 mūziķi no ASV, Vācijas, Krievijas un citām valstīm. No Latvijas puses šai projektā piedalījušies Raimonds Macats, Jolanta Gulbe, Aivars Hermanis un, protams, Maestro. Albumā «Viss nāk un aiziet...» iekļautas daļa no dziesmām, ar kurām Laima Vaikule kā pirmā Austrumeiropas pārstāve it veiksmīgi uzstājas prestižajā Ņū-

orkas koncertzālē «Carnegie Hall» un citās ASV lielāko pilsētu koncertzālēs. Lai arī albuma vokālā puse mikšēta studijā GEM (šo darbu veicis Gātis Gaujenieks), bet pats albuma kopieraksts veikts ASV studijā «Pacificque Studios» Kalifornijā.

Par Laimas Vaicules neizsīkstošajām darbības spējām un milzīgo enerģiju liecina fakts, ka albuma ierakstīšanas starplaikos Laima paspēja pabūt un uzstāties ar savu šova grupu koncertos Austrālijā, Tālajos Austrumos, Vācijā un Pēterburgā. Ne velti albuma noslēdzošajā dziesmā «Atkal mājās» ir šādas rindas —

«Ar jaunu dziesmu, ar jaunu deju, Es atkal nāku un projām eju.»

Paradoksāli, bet joprojām Laimas Vaicules popularitāte ārpus Latvijas ir krietni vien lielāka kā dzimtenē — Laimas šovprogramma atzīta par krāšņāko 1995. gada Austrumeiropā, arī Raimonds Pauls atzīst, ka neko labāku latviešu izpildītāju sniegtumā nav redzējis.

Jācer, ka albums «Viss nāk un aiziet...» nebūs pēdējais, kas domāts latviešu auditorijai, un to apliecināsim arī mēs — klausītāji.

Rimants Liepiņš

Laima atkal mājās

Jaunami ceļu satiksmes noteikumos

♦ Kopš 1. janvāra, tas ir, dienas, kad stājušies spēkā jaunās ceļu satiksmes noteikumi, pagājušās jau divas nedēļas. Par to, kā sācies jaunais gads uz mūsu rajona ceļiem un ielām, lūdz pastāstīt Preiļu rajona policijas nodalāja ceļu policijas priekšnieku Jāzepu ULJANOVU.

— Vispirms pāris vārdos gribu pastāstīt, kā tad beidzies 1995. gads.

Ir notikušas 53 smagas avārijas, kurās divpadsmit cilvēki gājuši bojā, bet septiņdesmit guvuši traumas. Salīdzinot ar 1994. gadu, smago avāriju ir par 18 vairāk. Par 39 cilvēkiem vairāk arī cietuši.

Ceļu policijas inspektori pagājušajā gadā atklājuši 4502 ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus. Treša daļa jeb 1535 pārkāpumi radušies tāpēc, ka bijis pārsniegts atļautais ātrums. 255 transporta vadītāji bijuši pie stūres dzērumā.

Arī jaunais gads jau sācies ar vienu nopietnu avāriju, kurā cietis viens cilvēks. Tāpēc visiem braucējiem un gājējiem ir ļoti svarīgi vairāk uzmanības veltīt satiksmes noteikumu stingrai ievērošanai, lai gads turpinātos bez liekām nepatīkšanām.

Viens no jauno ceļu satiksmes noteiku-

mu punktiem, kas visvairāk satrauca autovadītājus, ir braukšanas ātruma ierobežojums 50 kilometri stundā apdzīvotajās vietās, ja ceļa zīmes neatļauj izvēlēties citu ātrumu.

Eiropas valstu lielākās daļas pieredze liecina, ka ātruma samazinājums apdzīvotajās vietās pozitīvi ietekmē satiksmes negadījumu, cietušo un bojā gājušo skaita samazināšanos. Uzskatu, ka Preiļos šis jauninājums lielas pārmaiņas neradīs. Gandrīz visās pilsētas galvenajās ielās līdz šim varēja braukt ar ātrumu 40 kilometri stundā. Izņēmums bija vienīgi Rēzeknes iela, kur līdz šim brauca ar ātrumu 60 kilometri stundā.

Pēc mūsu priekšlikumu apspriešanas ceļu satiksmes drošības direkcijā tuvākajā laikā tiks nomainītas ceļa zīmes.

Ideja ar braukšanas ātruma ierobežojumu ir laba, ja vien transporta līdzekļu vadītāji to ievēros. Pagaidām bieži nākas pārliecināties, ka daļa vadītāju ievēro vienīgi tad, ja tur redz stāvam ceļu policijas inspektoru. Tiesa, šoziem visi brauc mierīgāk. Bet par to «jāpateicās» dabas apstākļiem, kuru dēļ ceļi un ielas ir ļoti slideni.

Jāatzīst, ka šajā ziņā situācija Preiļos šoziem ir visai bēdīga. Sniegs ir jātura tad,

kad tas svaigi uzsnidzis nevis riteņu noblīvēt. Esmu pilsētas domes deputāts un zinu, cik spiedīga situācija ir ar finansēm, taču saprotu arī to, cik neapmierināti ir transporta līdzekļu vadītāji.

Otra lieta, kas jāatceras visiem autovadītājiem, ir tuvo gaismu ieslēgšana dienas laikā, kaut arī līdz 1. aprīlim tikai saulīte vien spīdētu.

Šī prasība ir domāta, lai citi satiksmes dalībnieki labāk varētu ieraudzīt braucošo mašīnu. Lielā daļā vadītāju vēl nav pieraduši pie šādām izmaiņām, tāpēc ceļu policijas inspektoriem bieži nākas šoferiem to atgādināt. Gribu piebilst, ka «aizmāršas» var arī sodīt — soda nauda paredzēta desmit latu apmērā.

Šķiet, ka būs daudz problēmu ar braucēju piespārināšanu aizmugurējos sēdekļos sēdošajiem. Daļai padomju ražojuma mašīnu drošības siksnu aizmugurējos sēdekļos nemaz nav. Toties gandrīz visām ārzemju mašīnām drošības jostas paredzētas visos sēdekļos. Visvairāk uzmanības pievērsīsim tam, vai būs piespārināti bērni, kas līdz šim bija vismazāk aizsargātie braucēji.

Kā šo jautājumu realizēt praktiski, izskaidrots jauno ceļu satiksmes noteikumu

148. un tam sekojošos punktus.

Der atcerēties, ka satiksmes noteikumi paredz automašīnu apstāšanos tikai vienā rindā paralēli brauktuves malai, neuzbraucot uz ietves.

Domāju, ka Preiļos lielu problēmu nebūs, jo ceļa zīmes izvietotas pareizi. Noteikumi gan paredz, ka jābūt arī marķējumam uz asfalta seguma. Tomēr tas nav tik būtiski, vēl jo vairāk tāpēc, ka bieži vien pietrūkst naudas pat gājēju pāreju krāsošanai.

Pēdējais svarīgākais ceļu satiksmes noteikumu jauninājums — ja automašīnu aptur ceļu policija, bez uzaicinājuma no tās nedrīkst izkāpt ne vadītājs, ne pasažieri. Tā ir pieņemts arī citur Eiropā, kur savādāku braucēju rīcību var arī nesaņemt.

Jauno ceļu satiksmes noteikumu grāmatītas var iegādāties ceļu satiksmes drošības direkcijā. Tas ir oficiālais izdevums, kurš maksā 1 latu un 40 santimus.

Ceru, ka šogad visi ceļu satiksmes dalībnieki būs daudz uzmanīgāki un precīzi ievēros visus noteikumus. Tad būs arī mazāk nepatīkamu sastapšanās ar ceļu policijas inspektoriem.

L.Kirillova

Televīzijas programma no 13. līdz 19. janvārim

Sestdiena, 13. janvāris

LATVIJAS TV I

9.00 Rīta stunda. 10.00 Mielasts ar Mārtiņu. 10.20 Pasaules mode. 10.45 Muzikāli izklaidējošs raidījums bērniem Pie Otto. 11.05 Brīvbilete uz teātri. 12.45 Globuss. 13.15 Sensācija. 18. sērija. 14.05 A. Ostrovskis. Ligava bez pūra. Liepājas teātra izrāde. 17.25 Knēveli. 6. sērija. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības milēt. 60. un 61. sērija. 19.10 Bērniem. 19.25 Aculiecinieki. Suns. 19.55 Ķirurgi. 46. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.05 Prezidenta laiks. 21.20 Savai zemei. 22.05 Labvakar! piedāvā... Vakara intervija. Aivars Hermanis. 22.30 Lielā sala. Mākslas filma.

LATVIJAS TV II

8.00-11.00 Picca TV. 10.00 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 10.30 TV veikals. 11.00 Vai tu zini? 11.15 Kristīgā pasaule. 11.30 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 12.15 Kristīgā programma. 12.45 No TV videofoniem. 13.00 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 13.40 Mazajiem par zvēriņiem. 13.50 Itāliešu valoda. 14. nod. 14.10 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 14.50 Smieklu jūra-95. 17.00 Mult. filma. 17.10 No cikla Kalns. 17.30 Latvijas atklātās meistarsacīkstes daiļslidošanā. 18.15 Klēts. 18.45 Paradīzes pludmale. 108. sērija. 19.10 LTS raidījums. 19.45 Ziņas. 19.55 Latloto. 20.05 Dzīvnieks un tā teritorija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Apsveikumu koncerts Daudz laimes! 22.40 E iela. 348. un 349. sērija. 23.30 Zaglis. Detektīvfilma.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

8.00 Ziņas. 8.10 TV modinātājs. 9.30 Nepalaid garām! 10.00 Rīta pasts. 10.35 Padomi kulinārijā. 10.50 Gleznniecība. 11.20 Dialogs. 11.40 Jaungada eglīte Maskavas cirklī. 12.05 Nodzīvosim līdz pirmdienai. Mākslas filma. 14.00 Ziņas. 14.20 Dzīvnieku pasaulē. 14.55 Logs uz Eiropu. 15.30 Mult. filmas. 15.55 Laimīgs gadījums. 16.50 Ziņas. 17.10 Jaungada nakts pirmajā kanālā. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Detektīvgentūra Mēnessgaismā. 21.45 Atjautības ātrumsacensības. 22.35 Ziņas. 22.45 Rallijs Parīze - Dakara. 22.55 Mežonis. Mākslas filma.

Svētdiena, 14. janvāris

LATVIJAS TV I

9.00 Province. 9.50 Namdaris. 10.10 Dziesma manai paaudzei. 10.25 Legomānija. 10.45 Skabargas garā plāpa. 11.00 P.Rozītis. Valmieras puikas. 1. daļa. 11.45 Daņu bērnu grāmatas Latvijā. 12.15 Spēlmaņu cilts. 12.40 Raimonda Paula jubilejas koncerts kopā ar vīru kori Absolventi. 1. daļa. 13.20 Es esmu laimīgs cilvēks... Tīksnāhs ar Marisu Jansonu Rīgā. 14.15 Jaungada horoskopi. 15.05 Divainas negadījums. Mākslas filma. 16.00 NBA meistarsacīkstes. 17.30 Mult. filma. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības milēt. 62. sērija. 18.35

Mūsu kinonedēļa. 18.40 Flinston. 19.05 TV - puikām un meitenēm. 19.10 Bērniem. 19.30 Emīlija. 6. sērija. 20.15 Mūsu kinonedēļa. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 21.05 P.Rozītis. Valmieras puikas. 2. daļa. 21.45 Raimonda Paula jubilejas koncerts Latvijas Nacionālajā teātrī. 23.45 TV muzikālais tilts. Liepāja - Rīga.

LATVIJAS TV II

8.00-11.00 Picca TV. 11.00 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 11.45 Worldnet piedāvā... 12.10 Zaļo gaismu - dziesmām! 13.00 Eiropas meistarsacīkstes kamaniņu sportā. 13.40 Muzikāla spēle. 14.35 Autoklasika. 15.05 Joki? 15.15 Stīls. 15.45 P.Šefers. Miklainais notikums. Krievu Drāmas teātra izrāde. 17.15 Jaunu Latvijas katoļu baznīcas bīskapu iesvētīšana Vatikānā. 17.45 Vācijas skatu laukums. 18.45 Paradīzes pludmale. 109. sērija. 19.10 Svētdiena. LTS. 19.45 Ziņas. 20.05 E iela. 350. sērija. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Koncerts Vāgnera zālē. 22.25 Noziegumam pa pēdām. 112. sērija. 23.10 NTV-5.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

7.00 TV modinātājs. 8.00 Ziņas. 8.10 TV modinātājs. 9.25 Kamēr visi ir mājās. 10.00 Rīta zvaigzne. 10.50 No pirmavotiem. 11.00 Kalpoju Krievijai! 11.30 Spēlējiet, harmonikas! 12.00 Krievu pasaule. 12.25 Zem pi zīmes. 12.55 Pirāti. Piedzīvojumu filma. 13.25 Smieklu panorāma. 14.00 Ziņas. 14.20 Sapaņu stacija. 15.00 Ceļotāju klubs. 15.50 Hitparāde. 17.55 Ziņas. 18.15 Šodienas apokalipse. Filma. 20.00 Svētdiena. 22.00 Detektīvgentūra Mēnessgaismā. 23.00 Ziņas. 23.10 Rallijs Parīze - Dakara. 23.20 Milestība no pirmā acu skatiena.

Pirmdiena, 15. janvāris

LATVIJAS TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības milēt. 63. sērija. 16.55 Province. 17.45 Mūsu kinonedēļa. 18.00 Ziņas. 18.10 Kaujas lauks. Dok. filma. 19.10 Ekrāns bērniem. 19.30 Saimnieks. 20.00 Zebra. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.00 Sensācija. 19. sērija. 21.50 Zīmes. 22.35 Ar dziesmu par dzīvi. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Ar dziesmu par dzīvi.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.45 Krievijas NTV raidījums Itogi. 18.00 Problēma stopkadrā. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 112. sērija. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Jautājums pēc būtības. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 350. sērija. 20.25 DPU Multimēdiju centrs piedāvā... 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Konkursants. 22.40 E iela. 351. sērija. 23.05 Paradīzes pludmale. 110. un 111. sērija.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Uzmini melodiju! 19.00 V.Poznera autorprogramma Mēs. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Ziemas ķirši. 5. sērija. 21.45 Sudrabotā bumba. 22.30 Ziņas. 22.40 Divi kapteiņi. Mākslas filma.

Otrdiena, 16. janvāris

LATVIJAS TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības milēt. 64. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Mielasts ar Mārtiņu. 9.20 Zīmes. 10.05 Teātru jaunumi. 16.50 Savai zemei. 17.35 Mult. filma. 18.00 Ziņas. 18.10 R.Pauls. Vītola stabules dziesmas. 18.30 Kāda jubileja pagrabā... 19.00 Mans būs mans. 19.10 Mūzikas ziņas bērniem. 19.30 Skats no malas. 19.55 Ķirurgi. 47. sērija. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.00 Kinovakars. Tas notiek tikai ar citiem. Francijas mākslas filma. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Raimonda Paula jubilejas koncerts kopā ar vīru kori Absolventi. 2. daļa.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Vācu valoda. 30. nod. 17.35 Vācu valoda. 31. nod. 17.50 LTS ziņas. 18.10 Ētērā - Kurzemes TV. 18.30 Latvijas basketbola amatieru asociācijas meistarsacīkstes. VEF - ASK. 20.05 Šajā pusē. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Šveices pasaule. 22.25 Noziegumam pa pēdām. 113. sērija.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Uzmini melodiju! 19.00 Tēma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Ziemas ķirši. 6. sērija. 21.45 Ziemassvētku karuselis — Lielajā teātrī. 22.40 Maskava. Kremli. 23.00 Ziņas. 23.10 Sensāciju mednieki.

Trešdiena, 17. janvāris

LATVIJAS TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības milēt. 65. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Mans būs mans. 9.10 Skats no malas. 9.35 Eiropas nolaupīšana. 9.55 Dziesma manai paaudzei. 10.10 Ķirurgi. 46. sērija. 16.55 Saimnieks. 17.25 Knēveli. 6. sērija. 18.00 Ziņas. 18.10 Krustpunktī. 19.10 Uz vienas stīgas. 19.25 Vernisāža. 19.40 Nedēļas vidū. 19.55 Flinston. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.00 Laimes spēle. 21.35 Latvijas rokmūzikas vēsture. 22.05 Emīlija. 6. sērija. 23.00 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.35 Angļu valoda. 16. nod. 17.55 Franču valoda. 16. nod. 18.15 Noziegumam pa pēdām. 113. sērija. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Ētērā - Kurzemes TV. 19.30 Ētērā - Zemgales TV. 19.45 Ziņas. 20.00 Der iegāmet. 20.30 TV veikals. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Dzīvīte, dzīvīte... 22.55 Ušvaja.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Uzmini melodiju! 19.00 G.Sviridova mūzikas festivāls. 1. daļa. 19.45 Labu nakti, mazuļi!

20.00 Laiks. 20.45 Ziemas ķirši. 7. sērija. 21.45 G.Sviridova mūzikas festivāls. 2. daļa. 22.50 Ziņas. 23.00 Sensāciju mednieki.

Ceturtdiena, 18. janvāris

LATVIJAS TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības milēt. 66. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Namdaris. 9.20 Dzīvīte, dzīvīte... 10.05 Ķirurgi. 47. sērija. 16.55 Ar dziesmu par dzīvi. 17.40 Nedēļas vidū. 18.00 Ziņas. 18.10 Mirkli mūzikā. 18.40 Hercam Frankam - 70. 19.15 Tiņi trako. 20.00 Teātru jaunumi. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.00 Nezināmā Latvija. 21.45 Dūmu deja debesīs. Dok. filma. 22.05 Kulons. Polijas mākslas filma. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Pasaules mode.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 16.50 TV veikals. 17.20 Aculiecinieks. Zirgs. 17.50 Hameleonu rotaļas. 160., 161. un 162. sērija. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Ētērā - Kurzemes TV. 19.30 Mazajiem par zvēriņiem. 19.45 Ziņas. 20.00 E iela. 352. sērija. 20.30 Panorāma. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Starptautiskais sporta deju festivāls Gadu mija.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. 18.10 Sastrēgumstunda. 18.35 Loto spēle Miljons. 19.00 Viens pret vienu. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.45 Ziemas ķirši. 8. sērija. 21.45 Drāmas teātris un viņa draugi. 23.00 Ziņas. 23.10 Sensāciju mednieki.

Piektdiena, 19. janvāris

LATVIJAS TV I

7.30 Rīta bums. 8.30 Tiesības milēt. 67. sērija. 8.55 Rīt, parīt, aizparīt... 9.00 Vīzīte. 9.20 90-tie. 16.55 Vernisāža. 17.10 Tiņi trako. 18.00 Ziņas. 18.10 Tiesības milēt. 63. un 64. sērija. 19.10 Ekrāns bērniem. 19.30 Kriminālais ekspresis. 19.50 Globuss. 20.20 Rīt, parīt, aizparīt... 20.30 Panorāma. 21.00 Eiropas koncerts 1995. gadā Florencē. 22.30 Eiropas muzikālās pilsētas. 23.00 Nakts ziņas. 23.05 Bīdes-95.

LATVIJAS TV II

6.45-10.00 Picca TV. 17.10 TV veikals. 17.40 Angļu valoda. 16. nod. 18.00 Kristīgā programma. 19.00 LTS ziņas. 19.20 Video-klipi. 19.45 Ziņas. 20.00 Kalns. 20.30 Ziņu apskats. 21.00 NTV-5. 22.00 Ziņas. 22.10 Hameleonu rotaļas. 163., 164. un 165. sērija. 23.15 Dieva atstumtais strēlnieks. Mākslas filma.

KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV

17.00 Ziņas. 17.20 Tropu meitenes noslēpums. 18.10 Mežoniģais lauks. 18.25 Cilvēks un likums. 18.55 Brīnumu lauks. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Laiks. 20.45 Detektīvgentūra Mēnessgaismā. 21.45 Skatiens. 22.30 Ziņas. 22.40 Mirušās rozes. Piedzīvojumu filma.

© KST programmas pārdrukāšana tikai ar Krievijas sabiedriskās televīzijas atļauju. LTV I un LTV II programmu pārpublishēšana ir atļauta tikai ar izdevniecības nama «Petīts» piekrišanu.

Preiļu kinodirekcija sāk sadarbību ar «Andalūzijas suni»

Preiļu kinodirekcijas direktors Jānis Zārns informēja «Novadnieku», ka kinoteātris «Ezerzeme» sācis sadarbību ar kinoteātri «Andalūzijas suns». Nelielai informācijai: «Andalūzijas suns» ir starptautiskā jaunā kino centra kinoteātris Rīgā, kas rīko arī netradicionālā kino festivālus «Arsenāls».

Preiļu kinodirekcijas direktors Jānis Zārns:

— Dabīgi, ka visu «Andalūzijas suņa» repertuāru mēs nevarēsīm demonstrēt, bet kaut ko no tā visa mēs tomēr parādīsim. Un pirmais solis šīs kopdarbības jomā ir kino simtgadei veltītā Francijas mākslas filma «Simts un viena nakts». Filma «Ezerzemes» repertuārā iekļauta 23. un 24. janvārī. Tā ir filma inteliģencei un kino mākslas gardēžiem.

Nedaudz par filmu «Simts un viena nakts»

Fancija, 1994. Režisors un scenārija autore: Anžēze Varda.

Lomās: Mišels Pikoli, Marčello Mastrojāni, Anri Garsēns, Džūlija Gajā, Metju Demī, Emanuel Selindžers un slavenie goda viesi — Džina Lolobridžita, Katrīna De-

nēva, Žerārs Departjē, Alens Delons, Žans Pols Belmondo, Roberts de Niro, Fannija Ardāna, Anuka Emē u.c.

Sīžets

Simtgadnieks Mesjē Sinemā (Mišels Pikoli) kopā ar savu sulaini Fimēnu (Anri Garsēns) dzīvo pili — muzejā. Sinemā — bijušais aktieris, režisors un producents iedomājies, ka ietver sevi visu kino, viņš ir zaudējis prātu un visu jauc.

Mesjē Sinemā nolīgst kādu jauniņu, skaistu kino speciālisti (Džūlija Gajā), vārdā Kamila, lai vingrinātu viņa zudušo atmiņu. Kamila iepazīstas ar slaveniem aktieriem, kas apciemo Mesjē Sinemā. Starp viņiem ir arī itāļu draugs Marčello Mastrojāni.

Kamēr Sinemā nodarbojas ar savām fantāzijām, viņa draugs Marčello mēģina tam izmānīt viņa filmu tiesības un filmas. Mesjē Sinemā ir jau simts gadu dzīves pieredze, bet viņš vēl nevēlas mirt. Dzīvā leģenda ļauj citiem nopulēties ap kino simtgadnieka sumināšanu.

Tātd — tīksimies kino!

I.Zaļaiskalns

Pārdod

Ford Escort rezerves daļām. Tālr. 14122;

VAZ-2106 rezerves daļas. Tel. 55688;

VAZ-2108, 1985.g., \$ 2500. Tālr. 14296;

lēti Audi-100, 1984.g. Tel. 8-252-33888;

Opel Ascona, 1,6 l, 1984.g., 2000 \$; Opel Ascona, 1,8 l, 1984.g., 2250 \$;

Volkswagen Golf, 1,8 l, 1986.g., 3000 \$, automašīnas tikko no Vācijas. Tālr. 22971, 23828;

firmu. Tālr. 23537;

lēti VAZ-21051, 1984.g., labā tehniskā kārtībā. Tālr. 65112;

BMW-525i. Tālr. 23772;

lēti BMW-518. Tālr. 44059;

Audi-80, 1983.g. Zvanīt 23674 pēc 18;

Ford Escort, 1986.g., zils, \$ 2600; VW Passat, 1985.g., balts, \$ 2600; BMW-320, 1980.g., zils, \$ 1400; Opel Record, 1984.g., tumši sarkans, \$ 2100; BMW-320, 1977.g., zaļš, \$ 400. Tālr. 21755;

UAZ-469B lietotas rezerves daļas. Tālr. 54670 vakaros;

3 istabu dzīvokli Ličos vai maina pret dzīvokli Preiļos. Tel. 24515;

1 istabas dzīvokli. Tel. 24232;

māju Livānos, piemājas zemes platība 1200 kv.m. Tālr. 44192;

māju Preiļos, 73 kv.m., ir saimniecības ēkas, piemājas zeme. Zvanīt 22587 vakaros;

jaunu arpu (graudus tīra, šķiro, viedina), lopbarības graudu dzirnavas, sakņu un zāles smalcinātāju. Tālr. 42223;

kuiļi. Tel. 37573;

ledusskapjus. Piegāde, garantija. Tel. 21268;

āboliņa sēklas par 1 Ls/kg, ir sertifikāts. Tālr. 38738.

Pērk

M-2715 (pikaps). Tālr. 21581;

gaļu. Tālr. 43142;

gaļu. Tālr. 21898;

gaļu: liellopu 0,90-1 Ls/kg, jaunoļu 1,05-1,15 Ls/kg, aitas 0,90-0,95 Ls/kg, teļa 1-1,05 Ls/kg, cūkas 1,15-1,25 Ls/kg. Iepērk jaunlopus dzīvsvārā 0,55-0,58 Ls/kg. Palīdz nokaut. Ir transports. Tālr. 41200;

gaļu: liellopu 0,90-0,95 Ls/kg, jaunoļu 1-1,10 Ls/kg, aitas, piena teļu 1 Ls/kg. Palīdz nokaut. Mūsu transports. Tālr. 48503;

gaļu. Tālr. 65128;

gaļu. Tālr. 55743;

sivēnmāšu un cūkas gaļu. Tel. 23300;

graudus un kartupeļus. Zvanīt 21621 pēc 20.

Maina

mašīnu pret mežu. Tel. 23477 vakaros;

GAZ-69A («Volgas» motors) pret zāģbalkiem. Tālr. 54670 vakaros.

Īrē

vienistabas dzīvokli. Tālr. 23081.

Dažādi

Meklē darbu datortehņikē operatore. Tel. 24515.

Vajadzīgs labs farmaceits darbam aptiekā Livānos. Augsts atalgojums. Tel. 24223, 22652 vakaros.

SIA RBKK pērk skujkoku papīrmalku:
garums 3,10 m, cena: ar savu transportu — 20 USD,
ar SIA RBKK transportu — 18 USD.
Zvanīt 21275.

† Henriks Novicāns (01.03.1912.—10.01.1996.)

Latgales augstienes ezeri un pakalni Mērdzenes pagasta II Silagaiļos izauklējuši un savu vēju šalkas, viņu ritmus, cilvēku dvēseles smeldzi ielikuši Henrika Novicāna talanta purā, viņa spēja apliecināt sevi kā reti apdāvinātu, sīkstu un neatlaidīgu mūziķi, skolotāju.

Latgales Tautas konservatorijas (Daugavpili) teorētiskā klase absolvēta 1934. gadā un ērģeļu klase — 1941. gadā.

No 1944. gada septembra, kad sāk darboties Preiļu 1. vidusskola, līdz 1979. gadam (ar 3 gadu pārtraukumu) skolotājs Novicāns māca dziedāšanu, diriģē korus, vada orķestri, vokālos un muzikālos ansambļus. Vijole viņa rokās raud, gaviļē un smeldz... Nav skolotājam skolēnu ietekmēšanai citu paņēmienu kā vien mākslas spēks. Ar to viņš savaldā, aizrauj, liek uzplaukt brīnumam gan bērnam, gan pieaugušam cilvēkam sirdī. Mežaparka estrādē lielajos tautas un dziesmas svētkos ar panākumiem daudzreiz dzied skolas koris. Ir gandarījums, ir cieņa, ir ticība.

Mainās skolēnu paaudzes, bet cieņa pret vienmēr stalto, jauneklīgo skolotāju nezūd, jo «dziesmas lielums ir nemainīgs, vai tā miljonā dzimst vai simtā».

Izturēt pašam un «uzturēt debesis spēkā» palīdz ērģeles. «Mūsu dvēseles, kas smejas, mūsu dvēseles, kas sāp, mūsu dvēseles virs svecēm paceļ ērģelnieks.» (J.Peters)

Dziļā cieņā noliecam galvas, skolotāja Henrika Novicāna mūžu godinot. Klusē vijole, nedūc ērģeļu stubules šaisaulē... Sāksies jauna gaita — viņšaulē. Vieglas smiltis!

Preiļu 1. vidusskola

Zeme sastingst ziemas salā,
Naktī zvaigznes rāmi mirdz,
Aiziet dusēt kapu kalnā
Darbīga un laba sirds.
Izsakām dziļu līdzjūtību Ģertrūdei Indrikovai un bērniem Lijai, Jānim, Valdim, Oskaram, Rolandam un Sandrim, kad pēdējie ziedi gulst uz VĪRA un TĒVA kapa.
Aglonas pasta kolektīvs

Tēt, tu manā ceļā klusi
Pirmās ugunīņas dedzi.
Ko man dzīvību labu devi,
Nespēs kapu smiltis segt.
M.Bārbale
Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Novicānei, TĒVU smiltajā pāragri izvadot.
A/s «Preiļu siers» kolektīvs

Kā saulē zieds, Kungs,
Tavā gaismā mana dvēsele.
Sērojam līdzī Novicānu ģimenei, zaudējot mūsu ilggadējo draudzes ērģelnieku.
Preiļu draudze un baznīcas koris

Izsakām dziļu līdzjūtību Fainai Peršukevičai sakarā ar TĒVA nāvī.
SK «Cerība» kolektīvs

Mātes aiziešana ilgi sāpēs,
Līdz sadzīs gaišās atmiņas.
Izsakām līdzjūtību Robertam Prikulim, MĀTI smiltajā izvadot.
Preiļu slimnīcas kolektīvs

Saņem, labā zemes māte,
Vecu sirmu māmuli,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
Skumjām kaisīta taka līdz savām mūža mājām 103. dzīves gadā atvedusi ilggadējo pagasta iedzīvotāju Alvini GOBU. Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, viņu smiltajā izvadot.
Rožkalnu pagasta padome

Vairs neko tev, māmuli,
Dzīvē nevarēšu sniegt,
Tik pie baltas kapu kopas
Savu galvu zemū liekt.
V.Rūja
Esam kopā bēdu brīdī ar Vilmāru Usānu un viņa ģimeni, no MĀMULĪTĒS atvadoties.
Valsts zemes dienesta
Preiļu rajona nodaļa

Dzīve ir nežēlīga, tā negaida, kamēr mēs piepildām savas ieceres, tā savu gadu loku noslēdz pilnīgi nevietā un nelaiķā. Cik Tu vēl daudz būtu izdarījusi...
Annū USĀNI gaišā piemiņā paturot un vieglas smiltis viņai novēlot, sēro bijušie darbabiedri

Esam kopā ar Vilmāru Usānu, kad pie sētas durvīm apstājusies melnā bēdu māte, lai aizvestu līdzī mīļoto MĀMIŅU.
Sutru pagasta darba biedri

Dzīve darbā nepievila,
Vagu tālāk dēli dzīs.
Tēva padoms, tēva mīla
Mūžam sirdi nezudīs.
Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, Henriku NOVICĀNU zemes klēpī guldot.
Preiļu 1. vidusskolas darbinieki

Mēs bieži saulei māti pielīdzinām
Un vienmēr ticam — viņa neaiziet.
J.Osmanis
Ar sirsniņu vārdu gribam stiprināt savu bijušo kolēģi Janīnu Eiduku skumju brīdī, pavadot MĀTI kapu kalniņā.
Preiļu RKN kolektīvs

Apdrošināšanas firmas «Dzīves līnija» pārstāvis pieņems apmeklētājus Preiļos viesnīcā katru mēneša 26. datumā no pulksten 10 līdz 12. Steidzamos gadījumos zvanīt uz Daugavpili 8-254-29816 no 9 līdz 12 viesnīca «Latvija» 412. kabinets.
AS «Dzīves līnija»

Vairs ciemos neatnākt pa dzimtās zemes takām,
Jo vērti dzīvībai ir aizvērušies ciet...
J.Rūsiņš
Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Deksei, MĀTI mūžībā aizvadot.
A/s «Preiļu siers» kolektīvs

Neraudiet, jo nav vairs manā varā
Mierinošu roku pretī sniegt.
Dalām sāpju smagumu ar Janīnu Staškeviču, no MĀSAS uz mūžu atvadoties.
Preiļu MSVP kolektīvs

NELSS PĒRK EGLES un PRIEDES ZĀGMATERIĀLUS.
Pieņemšana un apmaksā MADONĀ.
Info. pa tel. 248-21019, 23368, 23397

P.s. «Rožupe» likvidācijas komisija šī gada 17. janvārī rīko **atklāto izsoli** (augšup vai lejupējošo): vistu ferma, Zvirbuļovkas fermas ēkas, līnu šķūnis kalte, automašīna ZSK-10.
Uzziņas pa tālr. 58546 (līdz pusdienām), 58517, 58407 (vakaros).

Uz mūžiem bērzā baltā klusā
Paliek tēva gājums liels un svēts.
Izsakām līdzjūtību Jānim un Valdim, TĒTI mūžības ceļā izvadot.
Klasesbiedri, viņu vecāki, audzinātāja

Lai aplūsusī sirds vēl ilgi
Teic padomu un ceļamaizi dod.
Izsakām līdzjūtību Janīnai un Inītai, MĀTI un VECMĀMIŅU mūžības ceļā izvadot.
Sekcijas kaimiņi

NOVADNIEKS
Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.
Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Laikraksta «Novadnieks» redakcija»
Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis
Reģistrācijas apliecība Nr. 1018
Iespiests SIA «Latgales druk», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Ofsetiespiedums. Metiens 5020.